

OBČINA VITANJE

Grajski trg 1, 3205 Vitanje
Telefon: 757 43 50, Telefax: 757 43 51,
E-mail: info@vitanje.si
Spletna stran: www.vitanje.si

Uradne ure:

ponedeljek in petek: 8.00 - 14.00
sreda: 8.00 - 16.00

Izdajatelj: Občina Vitanje

Odgovorna urednica: Romana Holobar
Uredniški odbor: Slavko Vetrlih, Viktor Jager,
Tone Ošlak, Srečko Fijavž
Lektorica: Marija Menih
Oblikovanje in tisk: Novice d.o.o.

Glasiló izhaja štirikrat letno
v nakladi 700 izvodov in je brezplačno.

Naslovnica foto: arhiv Občine Vitanje

KAZALO

3 BESEDA ŽUPANA

4 OBČINA DANES IN JUTRI

11 DRUŠTVA IN AKTIVNOSTI

19 VITANJE SKOZI ČAS

21 RAZMIŠLJANJA

22 IZ ŠOLE IN VRTCA

30 OBVESTILA IN SPOROČILA

Za dežjem vedno posije sonce ...

V pustih, sivih in mokrih dneh, ko neprestano nebo joče in se mokrota razleze v najbolj zatišne kotičke, je težko verjeti reku, zapisanemu v naslovu.

Na srečo pa je narava ustvarjena tako, da se kljub človeškemu obupu in nezadovoljstvu vedno znova in znova za dežjem pojavijo sončni dnevi. Takrat, ko posije zlata svetloba, so v hipu pozabljene skrbi in najbrž so ravno v takšnih trenutkih nastali verzi, ki tvorijo pesem »Prav lušno je res na deželi ...« V mokrih sivih dneh se to zagotovo ni zgodilo, saj je takrat tam preveč turobno.

Podobno kot pri vremenu se tudi na drugih področjih našega življenja izmenjujejo sončni in sivi dnevi. Vedno ne gre vse gladko, velikokrat se nakopiči nekaj problemov, ki so razlog za obup, potem pa čas, ta najboljši zdravnik, natrosi ustreznih rešitev, ki povrnejo voljo, samozavest in upanje.

Pred nami so praznični dnevi občine in države. Za našo občino je to čas pogleda na prehojeno pot, še posebej na dogajanje preteklega leta. Ob lanskem občinskem prazniku nas je doletelo grenko spoznanje, da naša največja investicija KSEVT ne bo končana v planiranem roku. Še mučneje je bilo kasneje, v mesecih, ko so dela na objektu povsem zastala. Ravno ti meseci so za nas pomenili največ dela, saj smo se, hoteli ali ne, bili primorani »dokopati« do rešitve, ki bi pomenila dokončanje projekta. Za nameček smo bili vseskozi na udaru različnih kritik, ki nam niso bile ravno v oporo in pomoč; nasprotno, jemale so voljo in moči.

Kjer je volja, mora biti pot. Seveda je zelo dobrodošel še kanček sreče, z njim se lažje rodi uspeh. Kot opazate, se vsem omenjenim in preštevilnim neomenjenim težavam navkljub dela na objektu počasi končujejo.

Osebo sem ob tem spoznanju vesel in pomirljen, saj se s tem zmanjšuje breme velike osebnosti in skupne odgovornosti, ki smo si jo naložili s sprejetimi zadolžitvami. Kot že rečeno, bo objekt kmalu povsem končan. Z dokončno podobo, ki bo, upam, vseh večini, bodo zagotovo ovržene opazke »o silosu« in tej podobne. Redki obiskovalci, ki jim je oz. vam je bilo videti »surovo notranjost«, so bili, oz. ste bili nad njo že doslej močno navdušeni, upam, da bo dokončna podoba in funkcionalnost to navdušenje le še nadgradila.

Po dokončanju bo potrebno poskrbeti za ustrezno odprtje te naše vzajemne pridobitve. Veliko dogovarjanj, idej, poznanstev in še česa je in še bo potrebno porazdeliti v trdno celoto, ki bo pomenila ne samo državno in evropsko raven osrednje otvoritvene slovesnosti, ampak bo hkrati z njo vdahnila tudi mikavno in sporočilno dovolj močno vsebino, ki bo hkrati sprejemljiva za široke množice obiskovalcev.

Hkrati ne pozabljamo na krajevni pomen, mislimo najprej na predajo objekta vam, spoštovane občanke in občani. Le-to bomo tudi storili, prej kot vse ostalo. Potem bo čas za naše skupne ideje za ustrezno predstavitev naše izjemno bogate zgodovine, pa tudi naše poglede na sedanost in hkrati čas za številne nove izzive v razvoju turizma, ki bodo počasi pričeli trkati v vašo zavest in na vašo vrata.

Ključni datum osrednjega odprtja je za sedaj 6. september letos. O vseh podrobnostih vas bomo na ustrezen način obveščali sproti. Ker se »v Vitanju ni nič skrilo, keda se je kaj zgodilo«, se bo tudi tokrat pravočasno izvedelo vse.

Ob občinskem prazniku bodo številne prireditve. Zanje bodo poskrbela številna društva in organizacije. Vse aktivnosti so objavljene na zadnji strani glasila. Osebo vas vabim, da se nam pridružite v čimvečjem številu, še posebej vas vabim na osrednjo proslavo ob občinskem prazniku in dnevu državnosti, ki bo na predvečer praznikov 24. junija ob 18. uri v avli Osnovne šole Vitanje. Na njej bo podeljena občinska nagrada oz. priznanja. Uro poprej bo svečana seja občinskega sveta, še uro poprej pa odkritje spominske plošče žrtvam vojne za Slovenijo na pokopališču v Vitanju. Dan kasneje bo, kot običajno, veselo v Rakovcu, dan poprej pa na odprtju novih cestnih odsekov v Zg. in Sp. Breznu.

Namenu bi lahko predali tudi precej veliko pridobitev – odprto širokopasovno omrežje, pa smo se odločili, da bomo le-to storili v sklopu odprtja KSEVT, saj bo takrat morda delovala celo zveza z mednarodno vesoljsko postajo, s katere se nam bosta neposredno javila naša dobra znanca in gosta, ameriška astronautka indijsko slovenskega rodu ga. Sunita Williams in ruski kozmonavt g. Jurij Malenčenko, kar bo še posebej zanimivo in atraktivno.

Poleg vsega naštetega ne manjka vsakdanjih velikih in majhnih problemov. Sušno pomladansko obdobje jih je natreslo kar nekaj v obliki pomanjkanja vode. Kljub številnim prizadevanjem se problemi še vedno pojavljajo. Prevečkrat je motena oskrba v trgu. Tega se zavedamo, razumemo vaše težave, žal so vmes obdobja, ko ostanemo nemočni. Upam močno, da v kratkem dokončno razrešimo tudi ta problem, do takrat zaprošam za kanček razumevanja. Že v kratkem bomo glavnino moči usmerili v novo investicijo – »Zdravstveni dom«, do konca leta bomo uredili tudi potek ceste na Vitanjskem Skomarju.

Skratka, ne bo nam dolgčas, nasprotno, tudi praznični dnevi bodo natrpani z delom. Ob njem vam želim čimveč zadovoljstva ob spoznanju nadpostorjenim, želim vam trenutkov, ki bodo samo vaši in tudi tistih, ki jih želite deliti s svojimi najdražjimi in s svojimi prijatelji. Poletje bo prineslo še veliko drugih priložnosti za prijetna srečanja in obeležitve lepih trenutkov. Mislim na aktivnosti, ki bodo kronane z izjemno lepimi uspehi v župniji. Vsa skupna prizadevanja so naše skupno zrcalo, v katerem mnogo pripomorejo vaša prizadevnost, marljivost in tankočutnost. Naj tako tudi ostane v letu, ki je pred nami!

Čestitam vsem dobitnikom priznanj in čestitke ob prazniku občine in države.

Slavko Vetrlih,
župan

*Občankam in občanom Občine Vitanje iskrene
čestitke ob občinskem prazniku in vse dobro!
želi župan Slavko Vetrlih in občinska uprava*

Iz zapisnika seje občinskega sveta

Konec meseca marca je občinski svet na redni seji ugotovil prenehanje veljavnosti Odloka o dimnikarski službi na območju občine Vitanje, ki je prenehal veljati ob sprejemu Zakona o varstvu okolja v letu 2004. Ta v 148. členu določa, da je tudi izvajanje meritev, pregledovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom obvezna državna (in ne lokalna) gospodarska javna služba. Na podlagi Odloka o ustanovitvi razvojnega sveta Savinjske regije, ki jo je sprejelo 30 občin tega območja, je Razvojna agencija Savinjske regije objavila skupno listo kandidatov za volitve predstavnikov v Razvojni svet Savinjske regije. Po odloku ga sestavlja 30 članov, od tega 12 predstavnikov občin, 12 predstavnikov gospodarstva in 6 predstavnikov nevladnih organizacij. Predstavniki občin se imenujejo na način, da vsaka izmed petih subregij v Svet predlaga po dva predstavnika in obe mestni občini po enega. Predstavniki občin morajo biti v skladu z zakonom voljeni funkcionarji. Občinski svet je po krajši razpravi potrdil predlagano skupno listo kandidatov, na kateri je kot predstavnik dravinjske subregije vpisan župan Občine Zreče. Občinski svet je hkrati poslal predlagateljem ugovor na listo predstavnikov gospodarstva in listo predstavnikov nevladnih organizacij, ker dravinjska subregija v teh dveh predstavniških telesih nima lokalnih predstavnikov. V nadaljevanju so svetniki imenovali Nives Adamič Kričaj, Viljema Petacija in Andreja Pokliča za predstavnike ustanovitelja v Svet javnega zavoda Osnovna šola Vitanje. Po predstavitvi in krajši obravnavi je občinski svet sprejel in potrdil poročilo nadzornega

odbora o nadzoru proračunske porabe v letu 2011 in Zaključni račun Občine Vitanje za leto 2011. V nadaljevanju je predlagano spremembo statuta, ki po poslovniku obsega dvostopenjsko obravnavo, občinski svet sprejel in potrdil najprej v prvi in nato tudi v nespremenjeni obliki v drugi obravnavi. S spremembo pravilnika o pripravi, izvajanju in sofinanciranju letnih programov športa je bilo odobreno sofinanciranje tudi tistih programov društev in organizacij s sedežem izven Vitanja, ki jih sicer društva iz Vitanja ne izvajajo, obiskuje pa jih najmanj 10 občanov občine Vitanje, če gre za šport invalidov pa vsaj 3 občani občine Vitanje. V nadaljevanju so svetniki sprejeli Letni program športa za leto 2012 in merila in kriterije za vrednotenje turizma. Pri obravnavi vlog občanov in organizacij je svet obravnaval tudi vloge za nujno vzpostavitev vodooskrbnih sistemov zaradi posledic sušnega obdobja in mrzle zime. Po razpravi je občinski svet sprejel sklep, s katerim je pooblastil odbor za premoženje, finance in gospodarska vprašanja, da preuči vloge za sofinanciranje intervencijskih vlaganj v lastno vodooskrbo občanov, ki bodo prispele na Občino Vitanje do 30. aprila 2012, pri čemer naj se sklep objavi v Vitanjčanu z izidom 5. aprila 2012. V razpravi o problematiki vodooskrbe v Vitanju na splošno pa je svet sprejel sklep, naj Občina Vitanje nadaljuje sodelovanje z občinami porečja Dravinje pri skupnem projektu Očistimo reko Dravinjo, hkrati pa išče možnosti lastne vodooskrbe z vodo iz pohorskih virov na območju občine.

Iz zapisnika seje povzela Romana Holobar

Odbor za družbene zadeve - razpisi za društva

Tudi v letošnjem letu smo člani odbora za družbene zadeve izvedli razpis, katerega obravnava se je pred kratkim zaključila. Letos je bilo razpisano za športne dejavnosti 11.800 , za kulturo 5.000 in za ostale dejavnosti 6.000 , od tega za domača društva 5.000 in društva izven občine 1.000 .

Odbor je vse pravočasno prejele vloge pregledal, razvrstil; ovrednotile pa so jih tričlanske komisije (izmed članov odbora) v skladu s Pravilnikom o pripravi, izvajanju in sofinanciranju letnih programov športa v Občini Vitanje (Uradni list RS, št. 92/03, 68/06) in spremembo Pravilnika o pripravi, izvajanju in sofinanciranju letnih programov športa v Občini Vitanje za športna društva s sedežem izven občine Vitanje ter v skladu s Pravilnikom o sofinanciranju programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Vitanje (Ur. l. RS, št. 38/05 in 16/08) ter Pravilnikom o sofinanciranju programov ostalih društev in organizacij v Občini Vitanje (Ur. l. RS, št. 38/05 in 16/08).

V programu športa je bilo od razpisanih 11.800,00 EUR dodeljeno za posamezna društva: STRELSKO DRUŠTVO VITANJE: 1.131,00 EUR, PLANINSKO DRUŠTVO VITANJE: 2.155,00 EUR, VIT-ŠPORT: 1.900,00 EUR, ŠPORTNO DRUŠTVO VITANJE: 5.452,00 EUR, OSNOVNA ŠOLA VITANJE: 971,00 EUR, MDGN OBČIN SLOV. KONJICE, VITANJE IN ZREČE: 125,00 EUR, KARANJE KLUB ROGLA ZREČE: 66,00 EUR.

Za društva, ki so se prijavila na razpis za 5.000,00 EUR za sofinanciranje kulturnih dejavnosti je bil denar razdeljen tako (v EUR): DRUŠTVO VITANJSKIH GODBENIKOV: 1.570,05 EUR, PEVSKO DRUŠTVO AS: 804,00 EUR, PEVSKO DRUŠTVO VITAN-

JE: 1.414,77 EUR, DRUŠTVO KMETIC LIPA VITANJE – pevke: 521,06 EUR, KTD SV. VID – srečanje pevcev in godcev: 345,06 EUR, AKTIVNO DRUŠTVO VITANJE – poletne igre: 345,06 EUR.

Za ostala društva in organizacije, ki imajo sedež v občini Vitanje, je bilo razpisanih 5.000, 00 EUR razdeljeno tako: KONJENIŠKO JAHALNO DRUŠTVO PETRE: 426,07 EUR, KORK VITANJE: 778,92 EUR, DRUŠTVO UPOKOJENCEV: 878,78 EUR, KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB NOB: 200,00 EUR, MK PGD VITANJE: 788,90 EUR, DRUŠTVO KMETIC LIPA: 1.195,01 EUR, AKTIVNO DRUŠTVO VITANJE: 732,32 EUR.

Za društva, ki imajo sedež izven občine, člane pa tudi iz občine Vitanje, smo od razpisanih 1.000,00 EUR dodelili sredstva, kot sledi (v EUR): OBMOČNO DRUŠTVO INVALIDOV DRAV. DO-LINE: 123,36, POLICIJSKO VETERANSKO DRUŠTVO SEVER ZA CELJSKO: 50,00, OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO: 128,50, SOŽITJE SLOVENSKE KONJICE: 100,00, MEDOBČ. DRUŠTVO GLUHIH IN NAGLUŠNIH: 185,04, DRUŠTVO LEDVIČNIH IN DIALIZNIH BOLNIKOV: 75,00, ZDRUŽENJE MULTIPLE SKLEROZE SLO CELJSKA PODRUŽNICA: 50,00, DRUŠTVO REJNICE CELJSKE REGIJE: 50,00, DRUŠTVO PARAPLEGIKOV JZ ŠTAJERSKE: .50,00, ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČNIKOV SLOV. KONJICE: 113,10, SLOVENSKO DRUŠTVO ZA CELIAKIJU: 75,00.

Razdelitev sredstev je potekala v skladu z vsemi pravilniki, ki veljajo v občini Vitanje. Delo je bilo izvedeno natančno in transparentno.

Predsednik odbora za družbene zadeve: Roman Kričaj

Priznanje Občine Vitanje za leto 2012

Na razpis za občinske nagrade in priznanja, ki je bil objavljen v Novicah in na spletni strani Občine Vitanje, je prisel predlog za podelitev Priznanja občine Vitanje z denarno nagrado, ki ga je Komisija za nagrade in priznanja soglasno podprla in predlagala občinskemu svetu v potrditev. Občinski svet Občine Vitanje je na svoji 10. redni seji 14. 6. 2012 sprejel sklep o podelitvi priznanja za leto 2012:

Priznanje Občine Vitanje z denarno nagrado prejme Ekipa Sepi Vomja Vitanje 1 Športnega Društva Vitanje -sekcija nogomet, Na vasi 18, 3205 Vitanje (Pod Stenico 8), na predlog Božidarja Pesjaka.

Ekipa malega nogometa – Sepi Vomja Vitanje 1 – sekcija nogomet pri Športnem društvu Vitanje že vrsto let sodeluje v tekmovanju v Medobčinski zvezi za mali nogomet Slovenske Konjice. Ekipa dosega odlične rezultate. V letošnjem letu ji je uspelo ponoviti lanski uspeh z ubranitvijo na-

slova zmagovalca lige v absolutni kategoriji. Letošnji naslov je že kar 14 od vstopa v zvezo daljnega leta 1976, kar je izreden uspeh. Ekipa Sepi Vomja Vitanje 1 je v osvojenih naslovih daleč pred

vsemi ostalimi, sodelujočimi v tej medobčinski zvezi. Letošnji naslov je še toliko pomembnejši, saj je ekipa praktično v vseh tekmah gostovala, saj na domačem igrišču ni mogla igrati. Ekipa

pripomore k promociji in ugledu kraja, saj sodeluje na raznih turnirjih, med drugimi tudi na turnirju za pokal Radia Rogla, kjer je bila za eno izjemo vedno zmagovalka.

Problem oskrbe z vodo rešen?

V četrtek, 14. 6. 2012, je potekala 10. seja Občinskega sveta Občine Vitanje. Na zahtevo svetnika g. Viktorja Jagra je bila na dnevni red kot dodatno uvrščena točka Problem oskrbe s pitno vodo v Vitanju.

Resnično veliko in preveč težav se je nanizalo letos v oskrbo s to dobrino. Ker ima vsak zakaj svoj zato, podajam na kratko nekaj pojasnil.

Najprej zaradi sušnega obdobja vir Mrzdovnik ni več zadoščal za nemoteno oskrbo. Dodatno sta se pojavila defekta v gasilskem domu in pri Občini.

Največjo praznino v vodo-hranu Tičnica smo premostili s polnjenjem z gasilskimi cisternami. Potrebno je bilo navoziti 19 cistern vode, kar pa je na žalost rešilo problem le za dobra dva dni.

Za rešitev situacije smo dodatno na sistem priklopili še en vodni vir pri Mrzdovniku in ugotovili, da bi pretok moral zadoščati potrebam.

A rezervoar se je znova praznil prekomerno, kar je nakazovalo na ponovno okvaro na sistemu. Poskušalo se je na vse mogoče

načine, žal pa okvare ni bilo možno odkriti na hitro.

Ko pišem te vrstice, je petek, 15. 6. 2012. Ura je 8.00. Pred pol ure sem bil s strani vodje gradbišča KSEVT obveščen, da je pravkar najdena večja okvara na glavnem priklopu vode na objekt. Gre za globok priklopni jašek, iz katerega izteka voda v precej debelo plast prodca, v katerem ponikne. Trenutno se ugotavlja, če ne gre morda celo za namerno poškodbo.

Napaka bo danes odpravljena, s tem pa upam vsaj za nekaj časa rešen problem oskrbe oz. prepo-gostega zapiranja vode, ki smo se ga bili primorani posluževati pred odkritjem okvare.

Vsem, ki ste stanje spremljali z razumevanjem, se zahvaljujem.

Mnogi ste negodovali; povsem upravičeno. Pogovor pravi: »Ko ni, še smrt nima kaj vzeti!«

Slednje ni opravičilo; prej jalova tolažba, za katero vem, da ne bo potešila vaše nejevolje.

Potihoma upam, da pa jo bo morda boljša oskrba z vodo v bodoče.

Slavko Vetrih, župan

Iz zapisnika VS Ljubnica

V začetku meseca junija 2012 so se sestali člani Vaške skupnosti Ljubnica.

Obravnavali so:

- dmero ceste Rotovnik - Sojč: Koristniki ceste na trasi Rotovnik - Sojč so podali pobudo, da se cesta odmeri in da v javno dobro. Podpisane izjave lastnikov so posredovane na občino.

- posodobitev ceste Rotovnik - Kovše:

Predlagajo, da se cesta na relaciji Rotovnik - Kovše v dolžini cca 300 m pripravi za asfaltiranje.

- sanacija ceste po »Farovškem«:

Cesta v Ljubnici po »Farovškem« je zelo uničena in nujno potrebna san-

acije. Zadnja zima je cesto dodatno uničila. Podan je bil predlog, da se opravi ogled.

- postopek pridobitve gradbenih dovoljenj:

Zanimalo jih je, zakaj je postopek pridobitve gradbenih dovoljenj tako dolgotrajen. Projekt za gradnjo vikendov je bil narejen že pred leti.

- označbe - napisne table:

Na pobudo krajanov želijo postaviti napisne table krajev in imena krajanov ter označbe s hišnimi števkami. Napisne table bi postavili za kraje Ljubnico, Vitanjsko Skomarje in Stenico.

Po zapisniku seje povzel

Viktor Jager

Projekti LAS »Od Pohorja do Bohorja«

Območje Lokalne akcijske skupine (LAS) »Od Pohorja do Bohorja« povezuje občine Dobje, Dobrna, Oplotnica, Slovenske Konjice, Šentjur, Vitanje in Zreče. Člani LAS so predstavniki različnih društev, združenj, lokalnega gospodarstva, občin, različnih javnih zavodov in služb ter aktivnih posameznikov. Razvojna agencija Kozjansko je upravljalec Lokalne akcijske skupine »Od Pohorja do Bohorja«.

V Lokalni akcijski skupini »Od Pohorja do Bohorja«, ki šteje že okoli 100 članov, smo v tem programskem obdobju, v letih 2008 – 2011, uspešno realizirali že 34 projektov od skupno 39 projektov, ki so se izvajali po Letnem izvedbenem načrtu za posamezno leto.

Rezultati izvajanja LOKALNE RAZVOJNE STRATEGIJE:

že izvedeni projekti v skupni višini 823.253,99 EUR, skupna višina odobrenih Leader sredstev 519.627,00 EUR, višina zaprosenih Leader sredstev v zahtevkih: 380.647,59 EUR, višina izplačanih Leader sredstev: 322.619,43 EUR,

izvedenih več kot 142 brezplačnih izobraževalnih delavnic, 148 ur brezplačnih individualnih svetovanj, 28 promocijskih dogodkov, več kot 8.930 obiskovalcev na izvedenih dogodkih, 2.421 udeležencev na delavnicah,

postavljenih 52 informacijskih tabel, urejenih in označenih 6 tematskih poti v skupni dolžini več kot 85 km, evidentiranih 10 potencialnih lokacij za zbiranje biomase, ohranjenih 9 enot naravne dediščine,

izdanih 26 različnih promocijskih materialov v skupni nakladi 79.290 izvodov, vzpostavljenih 24 mladinskih info točk, izvedenih 6 samostojnih projektov mladih, urejena cesta v dolžini 1.100 m, urejen otroški park z 10 otroškimi igrali,

postavljen čebelnjak s 6 čebeljimi družinami ter z možnostjo izvajanja apiterapije, obnovljeni 3 objekti kulturne dediščine, namenjeni rabi društev ter postavitvi stalnih zbirk,

prikaz 21 različnih starih obrti in običajev – že vsakoletni dogodek,

130 restavriranih predmetov kulturne dediščine,

vzpostavljeni 2 tržnici za predstavitev in prodajo lokalnih pridelkov in izdelkov,

izdelanih 14 tipskih idejnih zasnov za ure-ditev Kneippovih aktivnih parkov,

zasajenih 7 travniških sadovnjakov z vi-

sokodebelnimi jablanami, izvedenih več kot 8 promocijskih predstavitev LAS na sejmi.

LEADER PROJEKTI na območju občine Vitanje:

Tržnica Vitanje

Nosilec projekta: Društvo kmetič Lipa Vitanje, partnerja Občina Vitanje in TD Vitanje.

Konec leta 2008 je bila vzpostavljena kmečka tržnica z enotnimi stojnicami.

Razvijanje sposobnosti podeželskega prebivalstva za aktivno uporabo interneta

Nosilec projekta: Razvojna agencija Kozjansko

V okviru projekta se je nadgradil internetni portal www.podezelje.com, kar je ponudnikom z območja LAS poenostavilo njegovo uporabo.

Mobilna lokalna tržnica (MLT)

Nosilec projekta: Okoljsko raziskovalni zavod

Evidentirana je bila obstoječa ponudba ter izvedena testna MLT, v katero je bilo vključenih 13 ponudnikov in 20 odjemalcev.

Učeče se podeželje

Nosilec projekta: Šolski center Slovenske Konjice - Zreče

Izvedeni so bili številni brezplačni programi usposabljanj za prebivalce območja LAS.

Kneippovi parki podeželja

Nosilec projekta: Razvojna agencija Kozjansko, partner Občina Vitanje

Izvedene so bile delavnice, ekskurzije, izdelanih je bilo 14 tipskih rešitev Kneippovih parkov.

Dodajanje vrednosti travniškim sadovnjakom

Nosilec projekta: KGZS Celje, Izpostava Slovenske Konjice

Izvedena so bila predavanja, razstava, predstavitev na Dobrotah slov. kmetij na Ptuju (67 razstavljavcev), 7 zasajenih sadovnjakov.

Vsaka vas seže v deveto mesto

Nosilec projekta: Mavrica, Marijana Novak, s. p.

V okviru projekta je bila izdana brošura, v kateri je predstavljenih 25 kmetij celotnega območja LAS s svojo ponudbo.

Do znanja preko izobraževanja – marketing, trženje, odnosi z javnostmi, računalništvo

Nosilec projekta: Ljudska univerza Šentjur

Izvedene so bile brezplačne izobraževalne delavnice s področja marketinga, odnosov z javnostmi, računalniških znanj, trženja na podeželju ter ustvarjanja blagovne znamke.

Z znanjem do kruha

Nosilec projekta: Šolski center Slovenske Konjice – Zreče

Izvedeni so bili brezplačni programi usposabljanj za prebivalce območja LAS.

Ozaveščanje občanov o koristnosti uporabe biomase

Nosilec projekta: LT-KA Oplotnica

Izvedene so bile predstavitve o koristnosti biomase po krajevnih skupnostih, evidentiranih 10 lokacij za zbiranje biomase.

Razvoj blagovne znamke Okusi Rogle

Nosilec projekta: UNIOR d.d.

Rezultat projekta bo oblikovana blagovna znamka Okusi Rogle, narejen Pravilnik o uporabi BZ.

Rudniki, premogovniki in kamnolomi v Dravinjski dolini

Nosilec projekta: Občina Zreče, parter Občina Vitanje

Rezultat je izdana monografija Rudniki, premogovniki in kamnolomi v Dravinjski dolini.

OSTALE SKUPNE AKTIVNOSTI, KI VKLJUČUJEJO VSEH SEDEM OBČIN LAS

Predstavitev na sejmi (MOS, Pomurski sejem).

Obisk devetih skupin tujih LAS iz Estonije, Švedske, Hrvaške, Finske, Latvije, Bolgarije, Slovaške, t.j. okoli 360 posameznikov, kar pomeni »zaslužek« za ponudnike na območju LAS.

Skupni časopis PoB, ki ga enkrat letno prejmejo vsa gospodinjstva na območju LAS.

Trenutno je 21 projektov, ki so del Načrta izvedbenih projektov, v pregledu na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje. Po prejemu odločbe o potrditvi vseh projektov v NIP za leto 2012 bodo nosilci iz LAS »Od Pohorja do Bohorja« podpisali pogodbo o sofinanciranju. Skupna vrednost 21 projektov znaša 679.345,21 EUR, višina Leader sredstev pa 337.276,00 EUR.

Prevladujejo neinvesticijski projekti (evidentiranje in ohranjanje kulturne dediščine, razvijanje novih turističnih produktov), 9 projektov je investicijskih (predvsem vlaganja v infrastrukturo).

S skupnimi močmi želimo še naprej prispevati k trajnostnemu in celostnemu razvoju območja med Pohorjem in Bohorjem.

Zapisal: Upravljaec LAS »Od Pohorja do Bohorja«

Razvojna agencija Kozjansko, Upravljaec LAS »Od Pohorja do Bohorja«, avceev 17, 3230 Šentjur, telefon: 03 747 13 07, spletna stran: <http://las.ra-kozjansko.si/>

Člani LAS »Od Pohorja do Bohorja« polni novih idej

Člani LAS »Od Pohorja do Bohorja« smo si v četrtek, 10. maja 2012, v enodnevni strokovni ekskurziji po območju regije Vulkanland v Avstriji ogledali primere dobrih praks razvoja podeželja. Najprej smo obiskali mesto Mureck, ki je s svojim »eko krogom« zaslovelo po vsem svetu – primer energetske samooskrbe, katere idejni oče je g. Karl Totter. Eden izmed danih poudarkov »Dokler bodo v regiji ljudje, bodo obstajale tudi možnosti za delo.«. Leta 2001 so prejeli prestižno evropsko nagrado s področja energije. Ideja o energetske samooskrbi, ki se je porodila leta 1987, je kmalu postala realnost.

Funkcionalno regijo Vulkanland nam je na kmečkem turizmu Zum Stern-gucker predstavil predsednik Vulkanlanda, g. Anton Gangl. Vulkanland - regija življenjske, vitalne energije (v geološki zgodovini na tem območju je cca. 40 vulkanov) - sodi med najrazvitejše regije v Avstriji, za kar so potrebovali cca. 15 let, je ena izmed top kulinarčnih regij v Avstriji, prav tako je poznana po cenjenih in kvalitetnih obrtnikih. Vsakozi je bilo moč čutiti močno pripadnost lokalnim, regionalnim produktom in storitvam, kar je bilo možno tudi dejansko doživeti in videti v prostoru (ni bilo opaziti tujih trgovin in ponudnikov).

Krajši postanek smo naredili v čokoladnici Zotter, ki je eden najuspešnejših projektov Vulkanlanda, z zelo zanimivo zgodbo.

V nadaljevanju smo si ogledali razstavno prodajni prostor društva kmečkih žena »Eigen Art« v Gnasu, ki so si ga zelo domiselno uredile na kmetiji ene izmed članic, s poudarkom na dekorativni in preprosti urejenosti, kjer je možno izbirati med pestrim naborom najrazličnejših lokalnih produktov (čaji, krpanke, marmelade, keksi, spominki ...). Na njihovo uspešnost kaže podatek, da imajo letno cca. 10.000 obiskovalcev

REDNA SEJA SKUPŠČINE LAS

V sredo, 30. maja 2012, je bila, v dvorani Konjičanka v Slovenskih Konjicah 7. redna seja Skupščine LAS »Od Pohorja do Bohorja«.

Namenjena je bila seznanitvi članov s tekočimi aktivnostmi pri izvajanju programa Leader, predstavitvi izvedenih Leader projektov ter naboru projektov za leto 2012, ki so bili izbrani z Javnim pozivom LAS ter jih trenutno pregleduje Ministrstvo za kmetijstvo in okolje. Članom je bilo podano poročilo o porabi finančnih sredstev za leto 2011, ki ga je pripravil Finančni organ LAS, ter poročilo Nadzornega odbora LAS, ki ga je pripravil ob rednem vsebinskem in finančnem pregledu delovanja LAS. Za prijetnejši zaključek so poskrbele članice Društva kmetič Zarja, ki so pripravile pogostitev za vse prisotne.

Zapisal: Upravljaec LAS »Od Pohorja do Bohorja«

in ustvarijo za cca. 100.000 EUR letnega prometa.

Okrepčali smo se na kmečkem turizmu Zum Stern-gucker IN si za zaključek ogledali še etno vinotoč, kjer so nam predstavili zanimiv pristop za privabljanje množice obiskovalcev.

Obogateni z novimi idejami nadaljujemo nikoli končano delo za celovit, samooskrbni razvoj podeželskega območja LAS »Od Pohorja do Bohorja«.

Suzana Zupančič, RA Kozjansko

Planetarno in lokalno

Tri tedne po odprtju spominske sobe Hermana Potočnika Noordunga v Vitanju leta 2006 smo v Bruslju, na pobudo veleposlanice Helene Drnovšek Zorko in komisarja Janeza Potočnika, v prostorih Berlaymonta, ki jih je galerist Jurij Krpan uredil v galerijo za povezovanje znanosti in umetnosti, skozi našo umetnost razstavili tudi Noordungovo delo. Odprtja se je nepričakovano poleg slovenskih predstavnikov udeležil tudi vrh evropskih komisarjev, José Manuel Barroso, Joaquin Almunia in Günter Verhoigen. Vsi skupaj so podprli naša prizadevanja in spodbudili idejo o centru, ki bi se na evropski ravni sistematično ukvarjal s kulturalizacijo vesolja. Ni še minilo šest let in center je že pred nami kot neizpodbitno dejstvo.

Seveda ta čas ni bil namenjen samo izgradnji objekta, temveč predvsem nenehnemu preizpraševanju o strukturi in vsebinah delovanja KSEVT. Na današnji dan je ta struktura popolnoma izoblikovana. Delimo jo na tri radije delovanja: lokalnega, regionalnega in planetarnega. Lokalni predstavlja Vitanje (in tisto, kar je čez hrib), regionalno predstavlja Slovenijo (in tisto, kar je čez mejo), planetarno pa evropski kulturni prostor (in tisto, kar se vidi iz nam dosegljivega vesolja).

Te ravni se odražajo tudi v zasnovi objekta KSEVT. Vodilo pri zasnovi objekta je bilo predvsem prepletanje lokalnega in planetarnega. Objekt bo v osrednjem delu (dvorana) odprt in dostopen vsakomur. Naša želja je, da deluje kot dnevna soba kraja, kjer lahko vsak, ki potrebuje ta prostor za izvajanje določenih skupnih aktivnosti, ta prostor tudi uporablja. Ob vhodu je prostor, namenjen splošni knjižnici, ki se bo sem preselila z obstoječe lokacije v občinski zgradbi. V spodnjem nadstropju so prostori, ki jih je Občina namenila potrebam lokalnih društev, učilnica, kuhinja in garderobe ter tuši za športne aktivnosti. Vsi ti prostori bodo dostopni cel dan (predvideno od 8. do 17. ure), za društva z lastnimi prostori v objektu pa tudi izven teh ur.

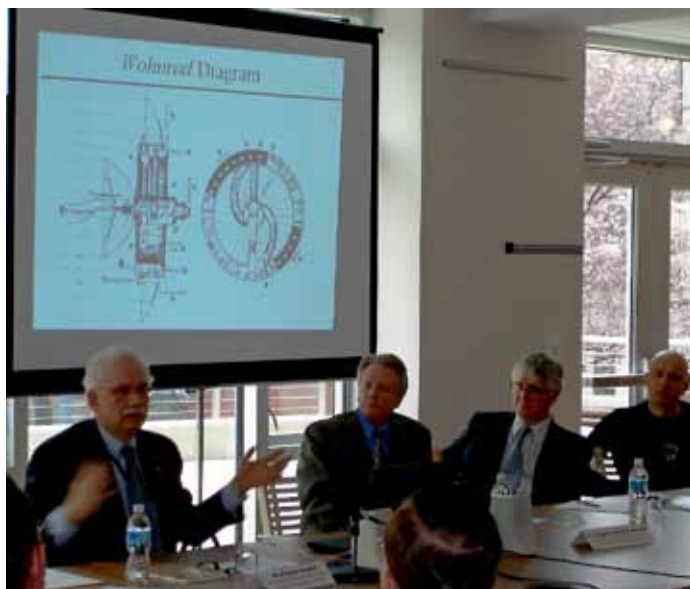
Planetarne dejavnosti se bodo odvijale v razstavnem prostoru in zgornjem nadstropju. V razstavnem prostoru bodo stalne razstave, ki bodo odprte širši javnosti, obisku šolarjev, družinam ter domačim in tujim turistom. Prva otvoritvena razstava bo posvečena slovenskemu pionirju vesoljskih poletov Hermanu Potočniku Noordungu, kjer bomo predstavili njegovo delo in vpliv njegovega dela na cele generacije vesoljskih znanstvenikov in inženirjev, ki so v vesolje poslali prvi satelit, prvega človeka in omogočili serijo poletov na luno. V zgornjem nadstropju nad dvorano bo raziskovalni center za gostujoče umetnike in znanstvenike (ki bodo delali na skupnih projektih) ter knjižnica z vesoljsko tematiko.

Na planetarnem radiju se je v zadnjih letih odvijal niz aktivnosti, ki že ves čas omogočajo razvoj dejavnosti KSEVT. V Washingtonu smo leta 2008 v sodelovanju z Veleposlaništvom RS in Smithsonian Air&Space muzejem izvedli simpozij o Hermanu Potočniku Noordungu. V Shanghaju smo v sklopu EXPO 2010 ob dnevu vesolja v evropskem paviljonu predstavili Potočnikovo delo. Predsednik dr. Danilo Türk je predsedniku Ruske federacije Dmitriju Medvedjevu predal memorandum o kulturalizaciji vesolja, ki nam sedaj omogoča sodelovanje z nekaterimi institucijami ruskega vesoljskega programa. Pred kratkim smo KSEVT predstavili tudi v Bruslju kulturnim ministrom evropskih držav. V jeseni letos imamo serijo predstavitev KSEVT na ključnih vesoljskih, znanstvenih in umetniških konferencah.

Za delovanje v planetarnem radiju smo oblikovali Kulturni vesoljski program, ki bo deloval vzporedno z obstoječimi vesoljskimi programi, nacionalno varnostnimi, nacionalno civilnimi in komercialnimi. Obstoječim praksam dodajamo kulturalizacijo vesolja in kompozit umetnosti in znanosti. Tako znanjem, ki se že uporabljajo pri izvajanju vesoljskih programov, dodajamo humanistiko in umetnost. Produkt kulturnega vesoljskega programa pa so kulturne aplikacije, ki za razliko od obstoječih vesoljskih aplikacij omogočajo ne samo uporabnost in fascinacijo, temveč tudi razumevanje delovanja

Razstava Umbot-Noordung, Bruselj 2006

Simpozij o Hermanu Potočniku Noordungu v Washingtonu, 2008

Podpis kompozitne delaracije o kulturalizaciji vesolja, Dr. Milček Komelj, predsednik Slovenske Matice, Vitanje, 2011

človeka v vesolju.

Na regionalnem radiju se povezujemo predvsem s kraji in institucijami, ki se ukvarjajo z nam sorodnimi dejavnostmi. V Puli, kjer je bil rojen Potočnik, sodelujemo s Povjestnim muzejem Istre, s katerim pripravljamo projekt solarne spominske plošče ter izmenjavo razstav o Puli in Potočniku. V Gradcu sodelujemo s Tehnično univerzo in medijskim laboratorijem na področju razvoja malih satelitov. S Trstom sodelujemo predvsem na področju umetnosti, ki tematizira probleme gravitacije.

Za delovanje v regionalnem radiju smo oblikovali program KSEVT Vitanje, središče katerega je objekt v Vitanju. Ta se osredotoča predvsem na integracijo delovanja KSEVT v programe osnovnih in srednjih šol ter turistično ponudbo v t.i. radiju dveh ur vožnje z avtomobilom. Sem vključujemo celotno Slovenijo in čezmejno območje do Gradca, Celovca, Zagreba, Istre in Trsta. To je štirimilijonska skupnost, ki nima KSEVT primerljive ponudbe.

Z drugo pripravljamo konferenco odpiramo tudi poglavje vključevanja KSEVT v lokalno skupnost. Do sedaj je lokalno sodelovanje potekalo predvsem z občino Vitanje. Si pa vsekakor želimo, da je KSEVT tudi projekt širše lokalne skupnosti. Na konferenci želimo predstaviti lastne aktivnosti in spoznati obstoječe lokalne aktivnosti ter posameznike, ki bi jih zanimalo sodelovanje in vključevanje v delovanje KSEVT.

KSEVT kot zavod deluje po principu socialnega podjetništva, ki temelji na vključevanju lokalnega prebivalstva v izvajanje dejavnosti zavoda. Zato smo oblikovali program LOKRA (Lokalni razvojni pospeševalnik), ki bo širši lokalni skupnosti omogočal dostop do razvojnih dejavnosti zavoda KSEVT. Za razvoj KSEVT bomo organizirali predstavitve dobrih praks. Večina teh dejavnosti bo brezplačno dostopna tudi prebivalcem Vitanja. KSEVT bo imel v Vitanju tudi stalno ekipo, ki bo izvajala program KSEVT. Želimo si, da bi bil v sklopu programa LOKRA čim večji del ekipe Vitanjski. Nekatere zaposlitve bodo stalne, druge pa bolj prehodne, za tiste, ki si želijo po končanem šolanju oz. študiju nabirati izkušnje.

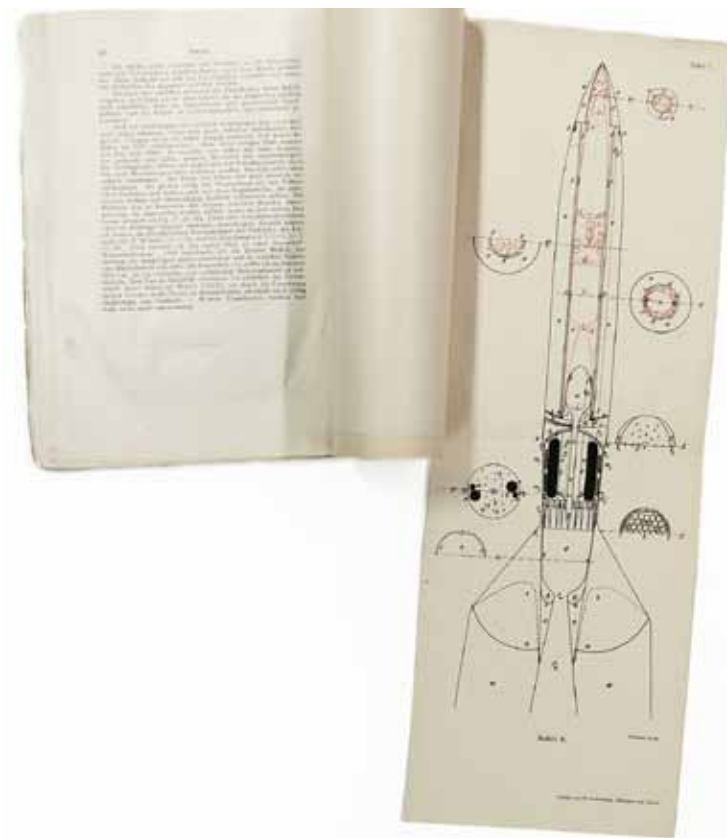
Omeniti moram tudi, da bo večina programa KSEVT (razstave, dogodki, delavnice) za prebivalce občine Vitanje brezplačen.

Še beseda o zavodu KSEVT. Ta je bil ustanovljen ob začetku gradnje objekta v Vitanju z namenom pripraviti program, ki se bo odvijal v objektu. Ustanovljen je bil kot neprofitni zavod. Nadzor nad delovanjem zavoda izvajajo Znanstveno raziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Slovenska znanstvena fundacija in Slovenska matica. Njihova naloga je predvsem nadzor nad upravičenostjo programskih aktivnosti in njihovo umeščenostjo v širše kontekste znanosti in umetnosti ter izobraževanja in kulture v slovenskem in evropskem prostoru.

Zavod KSEVT bo v Vitanju opravljal dve nalogi. Kot večinski uporabnik prostora v objektu KSEVT bo zavod s prostorom tudi upravljal. Način upravljanja objekta bo določen v pravilniku, ki ga sprejme Občina Vitanje. Ta vključuje tudi prevzemanje obveznosti občine, ki izhajajo iz črpanja investicijskih sredstev, štiri zaposlitve in zagotovitev najmanj 10.000 obiskovalcev na leto. Poleg tega je naloga zavoda tudi priprava in izvajanje programa. Kot je bilo že omenjeno, sta to regionalni program KSEVT Vitanje in lokalni program LOKRA.

Pred šestimi leti je Vitanje dobilo spominsko sobo Hermana Potočnika Noordunga. Soba je bila eden ključnih motivov na poti do Kulturnega središča evropskih vesoljskih tehnologij. Ta pa sedaj omogoča popolnoma nove možnosti in priložnosti. Objekt KSEVT je potrebno uporabiti kot vzvod za razvoj. Razvoj planetarnih, regionalnih in lokalnih potencialov. Planetarne potenciale bo razvijal KSEVT, lokalne Vitanje, Občina, lokalne skupnosti in posamezniki. Regionalni potenciali so naša skupna priložnost. Uspeh bo odvisen predvsem od zmožnosti sodelovanja med planetarnim in lokalnim.

Miha Turšič

Zbirka Zakladi modernosti, KSEVT

Rakovec 2012

Vabilo

V objem Pohorja se podali,
tja, kjer bili smo mladi.

A prve korake tam smo naredili,
vso lepoto tam odkrili.

Bisere, ki tam so bili,
smo v duši začutili.

In čas, ki nam je dan,
naj bo s soncem obsijan.

Leto zopet je minilo,
zato vam damo povabilo.

Od spominov, ki tam so bili,
jih bomo s prijatelji delili.

Vabljeni
v ponedeljek, 25. junija 2012,
ob 11. uri na srečanje
na Rakovcu.

Za glasbo, pijačo in jedačo
bo poskrbljeno.

Dobro voljo in lepe spomine
prinesite s seboj.

Odbor

RAKOVEC NA JUŽNI STRANI POHORJA

Rakovec, vasico zaznamovali,
ko predniki tu so ta svet spoznali.
Ko dano bivališča je zgraditi
in tu se stalno naseliti.

A moč v naravi so dobili,
ko njene čare so odkrili.
In z znanjem, ki so ga imeli,
tako so tukaj preživel.

Kremenčev kamen so odkrili,
zato steklaro so zgradili.
In bukovina, ki je tu bila,
ta kamen je topila.

Ogromno treba je ljudi,
da se steklo naredi.
Zdaj pa lažje je bilo živeti,
delo in denar imeti.

Voda tu pomoč je dala,
ko je težke stope gnala.
Kamen pa se je drobil,
da se lažje je topil.

Era, ki je tistikrat bila,
V kraju šolo je zgradila.
So otrokom znanje dali,
preden so se v širni svet podali.

Cesta, ki je v svet vodila,
takrat še kolovozna pot je bila.
Po njej steklo so vozili
In tudi peš po njej hodili.

Nekaj desetletij to je bilo,
ko se bukovino pokurilo.
Zdaj ugasnejo peči,
nič več stekla se ne naredi.

A na posekah, ki tu bile,
so se smreke posadile.
Nov lastnik, ki tu je bil,
on gozdove je vzgojil.

Je pa kraj spet spremenil,
nove domove tu zgradil.
Vsi, ki njemu so služili,
te domove so dobili.

Upanje se je zbudilo,
novo delo se dobilo.
Dober bil je gospodar,
za delo jim je dal denar.

Želja se ljudem je izpolnila,
tu bila je blaga klima.
Sad jim dela tu užiti,
družno tu se veseliti.

Navada, ki tu bila,
cela vas je to čutila.
Eden drugemu so pomagali,
delo vedno se opravi.

In lastnik, ki tu je bil,
tudi elektrarno je zgradil.
Da so luč, svetlobo imeli,
bili presrečni in veseli.

Sreča kmalu se konča,
vojna vihra je prišla.
Nekaj Nemci jih pobrali,
neki bili partizani.

To pa bil je tisti čas,
ki rodil je tudi nas.
Zakrament krsta so nam dali,
v nemške knjige nas vpisali.

Res težki časi so to bili,
imena nemška smo dobili.
Slovenska niso smeli dati,
če ne jim krutost je spoznati.

A vojna tudi se konča,
svoboda zdaj za njo prišla.
A svoboda ni za vse se naredila,
na vernih je pečat pustila.

Najlepši bil je tisti čas,
ko se je lastovka vrnila v vas.
Ko bosi smo po vodi čofotali,
ko krave smo na pašo gnali.

In sonce nas je prebudilo,
lepoto narave nam odkrilo.
Kako ljubili smo ta kraj,
v mislih vračamo se nazaj.

Prelepo pogorje tu je bilo,
Ovčarjev vrh v soncu zasije.
Ko Volovica zažari,
pomlad prelepa se naredi.

Obok pa mavrica naredi,
po dežju sonce zažari.
Prečudovit je res ta kraj,
kot prišel bi v pravi raj.

Hudinja tu že moč dobi,
studenčki tu se združili.
In prva žaga, ki je tu bila,
potem na mlin se je spustila.

Ogromno moč je tu imela,
za ljudi je to počela.
Da je lažja zdaj njih pot,
pomoč jim daje vsepovsod.

Radodarna voda res je bila,
vse užitke nam nudila.
Žejo nam je potešila
in osvežitev nam nudila.

Je narava to naredila,
vso je pestrost nam nudila.
V tem kraju se rodil,
vso lepoto tu dobil.

A ta kraj treba je v spomine dati
in srčno ga spoštovati.
V mislih večkrat se vrniti,
v srcu vso lepoto ohraniti.

5. junij 2012
Herman Klemenc

Utrinki s preteklih srečanj

Fantje z Rakovca z Regino

Marija z mozem prvic na srečanju

Sestre Oslak s Treziko

Skupno srečanje

Tudi praznovanje rojstnega dne se zgodi na Rakovcu

Dolfi s svojimi

Holcerija bo

S pogledom na Vitanje s Smreške peči ti takoj pade v oči gradnja velikega centra, Kulturnega središča evropskih vesoljnih tehnologij, ki z vso naglico pridobiva pravo podobo. S tem da gradnja dejansko pridobiva na obliki in podobi, se tudi nam v TD Vitanje odpira možnost za prireditve velike tradicionalne prireditve Holcerija. V društvu se že dobro pripravljamo na prireditev, saj nam je na zadnji seji UO podžupan Milan Hrovat zagotovil, da bo možno prireditev organizirati. Kljub trdemu delu in trudu smo člani društva kot tudi vsi občani mnenja, da dogodka, kot je Holcerija, ne smemo zanemariti ali opustiti. Prav s to prireditvijo je povezanih veliko Vitanjčanov in okoliških ljudi, saj so si včasih prav s holcanjem in drvarjenjem služili vsakdanji kruh. Spravilo lesa in žagarstvo v občini živi še danes, saj je še mnogim glavni vir zaslužka. Se vidimo 12. avgusta na športnem igrišču v Vitanju na tradicionalni prireditvi Holcerija.

Za TD Vitanje Javornik

Tudi sv. Vid si želi obnove

Cerkvica Sv. Vid na Hudinji privablja številne vernike od blizu in daleč in je ob vsakem bogoslužju številčno obiskana.

Vsekakor pa je to našo podružnično cerkev že kar močno načel zob časa in je potrebna obnove, v prvi vrsti sigurno obnove zvonika in kasneje tudi ostalega ostrešja.

Ti interesi in želje so nas tudi pri Sv. Vidu združile in tako smo ustanovili gradbeni odbor za obnovo te cerkve.

Med prvimi deli, ki smo jih že postorili, je okolica cerkve, saj smo v dogovoru in ob pomoči lastnika zemljišča posekali drevje v bližnji okolici cerkve tako, da je cerkev sedaj dosti bolj vidna.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pri tem pomagali in tudi prispevali že kakšne darove.

Prosim vas za pomoč, zaupanje in vzpodbude tudi v prihodnje, saj bomo lahko le s skupnimi močmi in poštenim delom ohranili kulturno dediščino in

hkrati nam tako drago svetišče, ki so nam ga zapustili naši predniki ...

Želja nas vseh je, da bi cerkev sv. Vida zablestela v takšnem sijaju, kot blestijo polepšane podružnice Sv. Anton in Sv.

Marjeta.

Prisrčno vabljeni tudi na lepo nedeljo pri Sv. Vidu, ki bo v nedeljo, 24. junija 2012 ob 10. uri.

Ključar Joži Kušar
in gradbeni odbor

KTD Sv. Vid z novim vodstvom

V petek, 30. 3., so se člani Kulturno turističnega društva Sv. Vid zbrali v gostišču Čebelica nad Vitanjem na rednem letnem občnem zboru članic in članov društva, ki je bil tokrat tudi volilno obarvan. Sodeč po poročilih, je za njimi uspešno leto, v katerem so kljub zaostrenim gospodarskim razmeram uspeli realizirati celoten plan dela. Izvedli so vsa planirana srečanja in prireditve: srečanje Rakovčanov 2011, srečanje ljudskih pevcev in godcev pri Sv. Vidu, kresovanje, postavitev mlaja, miklavževanje za najmlajše občane v Beškovnikovi kašči... Med finančno zahtevnejšimi projekti leta 2011 pa so bili ureditev okolice Preužitkarske koče, restavriranje njene notranjosti in snemanje ene od oddaj Ljudje in zemlja za RTV Slovenija. Njihovo dejavno delovanje je v letu 2011 zaznalo več kot 400 obiskovalcev, ki si je ogledalo lepo urejeno kulturno dediščino nad Vitanjem.

Poleg vseh vsakoletnih stalnih aktivnosti so si za cilj v letu 2012 zadali dokončanje projekta Preužitkarska koča, ki jo bodo za javnost odprli v letu 2012. Projekta širšega pomena sta tudi nadaljevanje tečajev restavratorstva kulturne dediščine in predstavitev kulturne dediščine obiskovalcem.

Ker so na željo dosedanjega predsednika društva, g. Viktorja Kotnika, so na občnem zboru volili novega predsednika. Na to mesto so izvolili g. Romana Kotnika. To je bila priložnost, da se je naredila nekakšna inventura dogajanja v društvu v 12 letih, odkar ga je vodil g. Viktor Kotnik. Viktor je bil in je steber društva. Zaradi njegove pozitivne energije, zavzetosti za katerokoli delo in poslušnosti do vsakogar, je danes društvo takšno, kot je. Vsi zbrani člani so ponosni, da so del tega društva, ki je raslo na temeljih Viktorjevih idej. Društvo je v teh letih uspelo strokovno obnoviti in postaviti na ogled kar dva kulturna spomenika: Beškovnikovo kaščo in Preužitkarsko kočo. V

sodelovanju s strokovnjaki za obnovo in ohranjanje naravne in kulturne dediščine so pričeli izvajati skupne izobraževalne programe na področju obnove in ohranjanja dragocene kulturne dediščine. S številnimi posnetimi prispevki in oddajami so pridno polnili zbirko nacionalne kulturne dediščine in tako odmevno ponesli vasico in občino v medijski prostor Slovenije. Lokalnega pomena so številne družabne prireditve, ki so postale skozi leta stalnica dogajanja v občini Vitanje.

V sklepnem delu občnega zbora se je upravni odbor g. Viktorju zahvalil za dolgoletno uspešno vodenje društva in mu v zahvalo poklonil tudi sliko, katere motiv naj ga vselej vabi med člane društva k nadaljnjem ohranjanju kulturne dediščine.

Tomaž Kušar

Zopet v Izoli

V aprilu sem že dvanajstič organizirala letovanje upokojencev iz Vitanja, Slov. Konjic, Socke, Stranic, Loč in Polzele v hotelu Delfin v Izoli. Zbrala sem 51 upokojencev, od tega 12 novih.

Iz Vitanja nas je ob 8. uri odpeljala mlada voznica ga. Amanda Lipičnik. Ponosni smo bili na njeno ustrežljivost in spretnost. Udeležence sem na avtobusu informirala o novostih v hotelu in programu letovanja, na katerega smo se odpeljali.

Med potjo smo se ustavili na Lomu, popili kavo in nadaljevali pot. Ko smo prišli v hotel, smo se namestili, kar kmalu je bilo že kosilo.

Dnevi so hitro minevali, aktivnosti je bilo na pretek, posebno še v petek in soboto smo plesali, saj je bil ples ob živi glasbi.

Nedeljo popoldan sem rezervirala za skupno druženje vseh udeležencev v kavarni hotela. Poleg dobre kapljice in sladkih dobrot, ki so jih s seboj prinesle naše dobre gospodinje, je popoldne minilo hitro, manjkalo pa ni petja in veselja ob šalah, ki so jih udeleženci stresali kot iz rokava.

Ob tem so mi udeleženci v zahvalo za prizadevanje in organiziranje izrekli ustno pohvalo in zahvalo ter izročili v spomin prečudovito lončnico. Enake želje in čestitke so izrekli naši prijatelji in udeleženki ge. Lenčki Arlič za njen 80. rojstni dan.

Še istega popoldneva se je večina udeležila vnaprej dogovorjene maše pri Svetem Mavru, po njej pa nas je g. župnik seznanil z zgodovino te cerkve.

Vsak večer pa so se po 20. uri dogajale v avli

Foto: Ivan Gorinšek

hotela različne kulturne prireditve, kot so: Ljudske pevke z Vrhnike, predstavitev za zdrav način življenja ipd. V ponedeljek smo bili udeleženci tradicionalne tombole, kjer smo Vitanjčani osvojili tri nagrade, med njimi sem bila tudi jaz, zato mi je bilo omogočeno, da predstavim občino Vitanje. Tako sem vse prisotne povabila na ogled kulturnega centra vesoljskih tehnologij, ko bo zgrajen.

Ob zaključku letovanja je bila še slavnostna akademija ob 30-letnici delovanja hotela Delfin, ki sta se je udeležila predsednik RS dr. Danilo Türk in predsednica DU RS ga. Mateja Kožuh Novak.

Ves teden pa smo uživali ob dobri hrani in kopanju, druženju, sprehajanju in nabiranju novih moči za nov jutri. Še vreme nam je služilo, dež smo naročili samo ponoči.

Dne 25. 4. 2012 smo to lepo in zdravju koristno druženje zaključili, se odpeljali proti domu, med vožnjo pa še ustavili na kosilu na Trojanah in še zadnjič naredili gasilsko sliko, ki jo prilagam.

Ker je bilo to moje zadnje organiziranje letovanja za upokojence, bi se ob tej priložnosti rada še enkrat zahvalila dosedanjemu predsedniku DU Vitanje g. Jožetu Hriberniku, ker mi je dal priložnost, da sem štiri leta prostovoljno, z veseljem in odgovorno opravljala to zahtevno nalogo v veselje in korist upokojencev, z upanjem, da jim je to druženje in krepitev zdravja bilo v zadovoljstvo.

Mojemu namestniku pa želim, da bo še uspešnejši pri nabiranju potencialnih kandidatov za naslednje dopuste v Izoli.

Vitanje, 6. 6. 2012

S priručnimi pozdravi Adela Pačnik

31. srečanje planincev na Paškem Kozjaku

Tudi letos so planinci Planinskega društva Vitanje organizirali srečanje planincev na Paškem Kozjaku, tokrat že 31. po vrsti. Čudovito, z roso umito majsko jutro je številne planince prepričalo, da se znova podajo na Ostrico na srečanje. Do pričetka programa ob 12. uri se jih je zbralo okoli 800-900. Prišli so iz vseh smeri. Največ pa jih je bilo seveda iz sosednjih občin in planinskih društev.

Planinci so opoldne prisluhnili kratkemu kulturnemu programu učencev OŠ Vitanje, ansamblu Zlati sonček, recitatorjem in ljudskim pevcem iz Vitanja. Nagovoril jih je tudi predsednik društva Damjan Fijavž, se jim zahvalil za tako množičen obisk in jih povabil še na naslednje srečanje. Po tradiciji so izvedli tudi tekmovanje v vlečenju vrvi. Tokrat je bila najboljša ekipa z imenom Kozjak, druga je bila ekipa RGP iz Pake pri Velenju in tretja ekipa Konjeniki.

Po večurnem druženju in klepetu s prijatelji in znanci so se pohodniki v lepem sončnem vremenu počasi vrnili v dolino. Upamo, da se naslednje leto zopet vidimo na istem mestu.

In kot je rekel planinec in pohodnik Janez Medvešek:

»So dnevi, ki odštevajo naše življenje, in so dnevi, ki štejejo.«

Takšen je bil tudi ta dan.

Damjan Fijavž

Ljudski pevci iz Vitanja

Skupinska slika sodelujočih v vlečenju vrvi

Takole so se merile moči

Ansambel Zlati sonček

Takale je bila planjava okoli poldneva

Ekipa Vitanje I spet prva

Ekipa Športnega Društva Sepi Vojma Vitanje (Vitanje I) je ubranila lanski naslov prvaka v medobčinski zvezi malega nogometa Slovenke Konjice. Uspešnost igranja v tej ligi tako povečujejo že na štirinajsti osvojeni naslov od vstopa v to zvezo in so tako daleč najuspešnejša ekipa v tem tekmovanju. Prav tako ima ekipa možnost, da ubrani tudi naslov zmagovalca superpokala, saj je v lanskem letu tudi v tem tekmovanju bila zmagovalca. Naslov je še toliko bolj spoštljiv, saj je ekipa morala kot domačin igrati na igrišču na Stranicah, ker zaradi gradnje Noordung centra igrišče v Vitanju ni v uporabi. Vsi športniki upamo na kvalitetno in hitro ureditev.

Božidar Pesjak

Vitanjski upokojenci izbrali novo vodstvo

Na svojem rednem občnem zboru 1. junija 2012 so vitanjski upokojenci izbrali novo vodstvo. Za novega predsednika so izbrali Antona Rošerja iz Hudinje, za tajnika Damjana Fijavža iz Vitanja in blagajnika Marjano Nikolčič iz Vitanja. V upravní odbor so izbrali še: Franca Iršiča in Vilija Močenika iz Vitanja, Ivana Vovka iz Ljubnice, Janislava Brodeja iz Stenice, Ivana Pungarnika iz Hudinje, Maksa Kovšeta iz Brezna, Jožeta Pogorevca iz Pake in Agico Kotnik iz Spodnjega Doliča. V nadzorni

odbor so bili izvoljeni: Stanko Gorjup, Marinka Kranjc in Ivan Oprešnik, v častno razsodišče pa Marijo - Mijo Jakop, Pavlo Poklič in Marijana Žmaherja. Po končanem zboru jim je uspešno delo v novi sestavi zaželel tudi občinski svetnik Milan Hrovat.

D.F.

Delovno predsedstvo med čakanjem ne rezultate volitev

Uspehi že v pomladi

Konjeniško jahalno društvo prijateljtev Petre je po občnem zboru v marcu uspešno nadaljevalo letni načrt. Za velikonočne praznike smo streljali s karbidom, saj ohranjamo tradicijo (Dejan, Matjaž, Urban, Damjan). Na velikonočni ponedeljek smo se udeležili pohoda Dr. Pirmanškove iz CCC Legen in prejezdili iz Legna v Kotlje ter Uršljo goro. V aprilu je bil tudi pohod Podravske konjenice, a je deževalo in se ga ni bilo moč udeležiti, zato so si člani pripravili piknik na sedežu društva. V aprilu smo imeli še krajše pohode po okolici Vitanja in raziskovali možne nove konjeniške poti, da bi tako zajeli več kmetij, ki bi želele na domu kaj prodati. Ob poteh smo opazovali, če bi bila kje kakšna divja odlagališča. 22. aprila smo zopet odjezdili na CCC Legen, kjer je potekalo Jurijevo žegnanje konj, in 29. odjezdili na žegnanje v Dobrno. Ob koncu aprila smo aktivni člani tri dni pripravljali kres in ga 30. tudi zakurili. Ponavadi se zberejo člani in prijatelji. Zbralo se nas je okoli 74. Kres je slavnostno prižgal mladi konjenik Florijan Ungar (Krepelj), ki je skupaj z bratom in očetom na kresovanje prijezdil iz Zeč. Poleg druženja ob ognju smo si na ranču privoščili še sočen golaž.

2. maja je na žegnanje skozi Vitanje, čez Brezen jezdilo kar 16 konjenikov. Žegnanje je

potekalo pri cerkvi sv. Jošta na Paškem Kozjaku. 26. maja pa smo sodelovali na dnevu odprtih vrat CCC Legen. V spretnostnih igrah, ki jih je organiziral CCC Legen, smo osvojili prva tri mesta. Tekmovanja se je udeležilo trideset tekmovalcev. Naši člani so se uvrstili več kot odlično, in sicer je prvo mesto zasedel Urban Sušec, drugo Damjan Sojč in tretje mesto Stanko Sušec. Tudi četrto in peto mesto sta zasedla jezdec iz našega društva. Na te dosežke smo še posebej ponosni, kajti tekmovali so tudi novi člani.

2. junija smo se udeležili

pohoda Jurijeve konjenice in prehodili del Konjiške gore do Cangarjevih ribnikov na Stranica in nazaj do ranča Klančnik v Slov. Konjicah. 3. junija pa smo odjezdili na pohod preko Volovca, Tolstega vrha pri Mislinji in čez Pako nazaj. Na ta dan so k nam na ranč prijezdili tudi konjeniki iz Mislinjske konjenice skupaj z našim članom Jožetom Špegliem. 10. pa smo odjezdili čez Bukovo goro do Zreč v Konjice in čez Golek nazaj. 17. junija se bomo udeležili dneva odprtih vrat, žegnanja konj in spretnostnih iger pri Šmarski kon-

jenici. 22. junija bomo zakurili kres v čast občinskega praznika in 7. julija bomo organizirali srečanje konjenikov, na katerem bodo potekale že osme viteško-spretnostne igre in galop v Planjavo z začetkom ob 12. uri. Vljudno vabljeni ljubitelji tega športa in vsi, ki bi vas to utegnilo zanimati. 15. julija pa skupaj s KUD Sv. Vid pripravljamo žegnanje konj pri cerkvi sv. Vida, kjer bo potekala tudi revija ljudskih pevcev in godcev.

Naj vam poletje prinese vse lepo.

Martica Sušec

Obisk pri starejših občanah

Siva deževna sobota je moj spremljevalec, ko se v popoldanskih urah odpravim na pot, da obiščem občane in jim podarim skromna darila, ki jih člani Krajevne organizacije Rdečega križa Vitanje vsako leto razdelimo na jesen njihovega življenja. Prijazni domačini in skrbniki te z veseljem sprejmejo in pospremijo do osebe, h kateri si namenjen. Prijazen nasmeš na obrazu, žarek sreče v očeh, čeprav ga srečam v postelji ali na vozičku. Malo brskanja po spominu in že smo stari prijatelji. »Joj, kaj je že leto okrog? Kako hitro vse nekam beži! Ko bi le zdravje bolj služilo,« so besede, preden prisluhneš nadaljnjemu pogovoru. »Težko je bilo včasih življenje, saj ni bilo avtomobilov za prevoz, vsepovsod smo hodili peš. Pa da ne boš mislil, saj tudi obutve ni bilo. Hodili smo v coklah. Kdor je imel čevlje, je bil že kar premožen. Če si koga potreboval, si moral peš do njega in ga naprosil za uslugo, ki si jo potreboval. Delali

smo vse ročno, pa je bilo več časa za pogovore in druženje. Skoraj po vsakem večjem opravljenem delu je bil tako imenovani "likof," zdaj bi rekli zaključek. Res je bilo lepo, čeprav smo živeli v pomanjkanju, danes se pa vsakemu kar nekam mudi. Vse nam je pokvarila tehnika, avtomobili in telefonija.« Na široko in na dolgo razlagajo zgodbe, ki jih je napisalo življenje vsakega posameznika. Verjeli ali ne, prijeten občutek te prevzame, ko ti stisne roko oseba, ki jih šteje kar nekaj čez devetdeset. Ko se v poznih urah vračam proti domu, mi ostane od štirinajstih obiskovalcev še obisk pri kmetiji Lenartač, saj je Alojzija Črep praznovala v aprilu 84. rojstni dan. Mojega obiska in skromnega darila je zelo vesela, čeprav jo kot dobro sosedo tudi večkrat obiščemo. Na koncu mojega obiska pri vsakem še topel stisk roke, tolažilna beseda in tako se konča deževna sobotna popoldne. Z novim spoznanjem in

občudovanjem se z mislijo vračam na prekaljene in vzdržljive sogo-
vornike.

*Brezen, 11.6.2012
Za odbor KORK Vitanje
Javornik*

I. srečanje krajevnih odborov Rdečega križa

V soboto, 12. maja 2012, so se na pobudo Krajevnega odbora Rdečega križa Vitanje srečali člani krajevnih odborov, ki se povezujejo v Območno združenje Rdečega križa Slovenske Konjice. To pa so odbori krajevnih organizacij občin Slovenske Konjice, Zreče in Vitanje.

Srečanje se je pričelo ob 15. uri pri cerkvi Sv. Vid, kjer je mašo daroval kaplan g. Tomaž Šojč. Med obredom je g. Tomaž poudaril pomen tedna Rdečega križa in organizacije RK. Poudaril je njegovo poslanstvo, saj je z močjo humanosti možno in tudi potrebno izboljšati življenje ranljivih skupin ljudi.

RK deluje v skladu s sedmimi temeljnimi načeli kot so: humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost.

Posebej je poudaril humanost in prostovoljnost, da v lokalnem okolju spremlja življenje ljudi in aktivno reagira na pojave stiske in nemoči, še posebej ranljivih skupin, kot so otroci in starejši. Zagotavlja spoštovanje človeka in nagovarja ljudi, da delijo del svojega blagostanja s tistimi, ki so nemočni in v stiski.

V organizaciji in med ljudmi spodbuja in gradi čut za solidarnost in razumevanje stiske drugih. Spodbuja in širi vrednote zdravja in zdravega življenja ter izvaja načrtno izobraževanje in usposabljanje za izvajanje poslanstva in nalog.

Po končanem obredu so se vsi udeleženci srečanja, bilo jih je okoli 100, odpravili na ogled Beškovnikove kašče, kjer so jih sprejeli člani Turističnega društva Sv. Vid. V skladu s svojo tradicijo so goste prijazno pogostili, jim razkazali kaščo in tudi povedali nekaj zanimivosti o tej zvrsti življenja.

Po ogledu Kašče so se vsi udeleženci srečanja odpravili na domačijo Jožeta Mastnaka, kjer je sledila skromna pogostitev in druženje.

Da so vsi udeleženci srečanja pohiteli z namestitvijo pod streho, je poskrbel kar obilen nalive, ki pa ni skalil kasnejšega razpoloženja. Program srečanja se je nadaljeval tako, da je vse prisotne najprej pozdravil predsednik Krajevne organizacije Rdečega križa Vitanje g. Rajko Šojč, nato je to storila tudi sekretarka Območnega združenja RK Slovenske Konjice gospa Renata Gabrovec.

Druženje se je nadaljevalo v veselem razpoloženju tako, da so se s svojimi programi dela, uspehi in težavami predstavili vsi predsedniki posameznih krajevnih organizacij. Vmes pa sta svoje povedala tudi vesela harmonika in klarinet. Za posebno razpoloženje so poskrbeli člani družine Rotovnik iz Ljubnice, saj so prekrasno zapeli nekaj lepih ljudskih in svojih pesmi. S svojim resnično lepim nastopom so k petju spodbudili tudi vse prisotne.

Vsaka lepa stvar rada hitro mine, tako se je tudi srečanje

zaključilo v veselem razpoloženju in z obljubo, da bo srečanje tudi prihodnje leto.

Vsekakor pa to prvo srečanje ne bi moglo biti tako uspešno, če ne bi v pripravi sodelovale bivše članice odbora in simpatizerke dobrodelnosti v našem kraju s pripravo sladkih poslastic. Hvala za sodelovanje in njihov prispevek, hvala pa tudi družinam Mastnak, Jančič in Rotovnik. Zahvala za prispevke pa gre tudi gostujočim ekipam RK.

*Jože Jeseničnik
Foto: Irena Jančič*

Odprtje ceste v Breznu

Pomembni dogodki v Breznu:

Z elektrifikacijo in z izgradnjo ceste leta 1966 v Sp. Brezen in 1973. leta v Zg. Brezen se je odprla možnost nadaljnega razvoja tega kraja.

Leta 1984 je bila takrat za Brezlane investicija, ki je bila življenjskega pomena: izgrajen je bil vodovod Levec-Močenik-Zg. Brezen. Pri gradnji so pomagali krajanji Zg. Brezna, vojska in mladinci.

Odprtje 3,5 km ceste Sv. Anton-Strmčnik, pred osamosvojitvijo leta 1992, je bila ena največjih pridobitev za Brezen.

14 let v Breznu ni bilo kakšne večje investicije.

Leta 2005 je Vaška skupnost Brezen postavila usmerjevalne table, kar je zelo polepšalo videnje kraja.

Leta 2006 je bilo asfaltirano 3 km ceste Strmčnik-Lenartač. Ta cesta nam je približala najbolj više ležeče kmetije v Breznu.

Leta 2008 je bilo dano v uporabo dodatno črpališče pitne vode za Zg. Brezen pri Močeniku. Tedaj je bilo prepričanje, da s to investicijo Zgornjim Brezlanom dolgoročno rešujemo oskrbo s pitno vodo. V letošnji zimi se je pretok tega vira kratkotrajno zmanjšal za 70 %, kar nas postavlja pred nove izzive za prihodnost.

Delo vaške skupnosti v letu je bilo zelo naporno.

Po obnovi in blagoslovitvi cerkve Sv. Antona sva z Milanom Ovčarjem, predsednikom Vaške skupnosti Brezen, kot člana gradbenega odbora takoj začela z urejanjem prepustov in odvodnjavanjem v Zg. Breznu. Pojavljalo se je veliko težav. Veliko tudi nepotrebnih. Vse smo s strpnim reševanjem tudi uspešno reševali. V veliko pomoč sta nam bila Gorazd in župan Slavko Vetrih. Tik pred zimo nam je uspelo asfaltirati cesto v Zg. Brezen. Krajanom je bila dana velika priložnost, da si uredijo dovozne poti in dvorišča. Izvajalec CMC je tudi lepo utrdil in uredil bankine.

Kljub težkim časom nam je uspelo asfaltirati tako pričakovani kratek odsek 200 m obvoznice v Sp. Breznu. S prostovoljnim delom so krajanji sami uredili bankine. Hvala krajanom, ki so mi bili v veliko pomoč.

Med tem časom smo začeli obnovo kulturnozgodovinskega spomenika kapelice oz. kužnega znamenja v Zg. Breznu. Sklepali smo star omet in ga nadomestili z novim. Ker je bila streha pred nekaj leti slabo obnovljena, smo se odločili, da obnovimo ostrežje z novim škrljem, tako da nas v prihodnosti čaka še slikopleskarstvo in urejanje okolice. Krajanji so nam v veliko veselje zelo pomagali

BREZLANSKA CESTA (Pesem v vitanjskem narečju)

Cajti so čudni, kak' vse spremenijo, vse sorte se danes godi. Mojo v Breznu gostijo, se lehu mastijo, naj dilo jih več ne skrbi.

Vsa čast Brezlonam, tem zglednim faronom za slogo, za delo, za mir. Gnor skup zavalili, hit cesto zgradili pozabli zravn čist na špetir.

Ni še tak dolgu, se v coklah hodilu po globljenku, stezi, čez »peč«, bul težku živelu, tud' več pretrpelu, k sreči vse to je zdaj preč.

Pri Lojzu fabrika, tak ku se šika, zidana, nuva stoji, cokle, groble pa vile, pa tud' koke štile ži oče je dilo, drži!

Čisto brez muje se niš ne obuje, pregovor nam star govori, Brezlonge poglejmo, za zgled jih imejmu keda nas dilo tiši.

Tud' brez komandanta ni pravih soldatov, hitro se vse razbeži, z regirungo provo, mo dilo velovo še konec se lejp vun rodi.

Za konec še likof, enmal veselice, vsak naj se razveseli, od dobrega vina, prote, potice naj se domov ne beži.

To pesem Hvac zložu vam, dragi Brezloni, septembra dvanajstga, se ve, 1992. leta je bla cesta nareta, to se pozabit ne sme!

Slavko Vetrih

Komentar k pesmi Brezlanska cesta: Ta pesem je bila napisana leta 1992. To je bilo tistega leta, ko so zgradili cesto Sv. Anton –Strmčnik in je bila odprta 12. septembra. Objavljena je bila v Viharniku, ki je bil slovenjgraški glasnik. Napisal jo je Slavko Vetrih.

Poleg pesmi še povzetek iz glasila Viharnik (september 1992): Potez ceste Vitanje - Zg. Brezen, zgrajen v letu 1992, je stal nekaj več kot takratnih 28 mio tolarjev. Cesta je dolga 3,5 km. 5.314.000 tolarjev je prispevala Republika Slovenija za demografsko ogrožena območja, 2,2 mio je dala iz proračuna Občina Slovenske Konjice in 500.000 Krajevna skupnost Vitanje. Razliko v višini 19.986.000 tolarjev so morali prispevati oz. oddelati vaščani sami.

Za primerjavo: 1,6 km dolg odsek ceste je Občino stal 141.000 EUR, prispevek vaščanov pa je znašal 4.950 EUR v denarju. Izvedena je bila pomoč pri vgrajevanju prepustov in priključkov. Obvoznica Sp. Brezen – asfaltiranje 10.910 EUR. Podlaga se je gradila v daljšem časovnem obdobju z znatnimi vsakoletnimi stroški.

Pri Antonu bo po 70 letih ponovno zapel zvon

Priprave na blagoslovitev novega zvona pri Sv. Antonu so v polnem teku. Notranjost cerkve doživlja prenavo. Po cerkvi smo napeljali elektriko in namestili obnovljene lestence ter luči. Tudi zunaj cerkve so spremembe, saj je »škarpa« dobila novo podobo. V zvoniku smo obnovili konstrukcijo, na katero bo nameščen nov zvon.

Že v zadnji številki občinskega glasila smo predstavili kratko zgodovino zvonov pri Sv. Antonu. Sokrajani ste s svojim zanimanjem pokazali velik interes, da o tem še več spregovorimo in prikažemo, kakšno je pritrkavanje na »hilzno« (plašč letalske bombe). Začetki pritrkavanja na hilzno segajo v leto 1955. Odločili smo se, da hilzno snamemo iz zvonika in jo na posebnem stojalu pripeljemo na »farno žegnanje« 29. junija. Na ta dan bo priložnost, da si jo od blizu ogledate. Ponovno bo na ogled 1. julija na Hriberci pred cerkvijo. Lahko boste prisluhnili našim pritrkovalcem. To prvo julijsko nedeljo boste lahko pri sv. mašah darovali svoj dar za nov zvon pri Sv. Antonu.

Nov zvon za Sv. Antona se bo vlival v obdobju mestu Passau (Nemčija). Nastajal bo pod budnim očesom ene najstarejših zvonarskih družin v Nemčiji pri mojstru Rudolfu Pernerju. Naš zvon bo težak 500 kg. Njegov rojstni dan bo 22. junij. Žal pa se samega ogleda vlijanja ne moremo vsi udeležiti. Zanimanje za ogled je veliko. Strogi varnostni ukrepi v delavnici in omejen prostor, dovoljujejo prisotnost samo peščici ljudi. V molitvi pa bomo lahko v duhu povezani vsi Vitanjčani, katerih želja je, da se po nesrečnem letu 1944 spet zasliši zvon iz Sv. Antona. Verjamemo, da bo vlivanje zvona uspešno.

Na praznik sv. Cirila in Metoda, 5. julija,

pri obnovi.

Že nekaj let se trudim in končno nam je uspelo odmeriti odsek neasfaltirane ceste Pogorevc – Brodej. Mislim, da se nam je odprla možnost nadaljnega razvoja kraja.

Kljub velikim aktivnostim dolgoročne oskrbe z vodo nad Zg. Breznom Lončarič Mogu nam ni uspelo, da bi na tem območju dosegli napredek. Tu pričakujem večjo aktivnost krajanov in Občine.

Vsem, ki so nam kakorkoli pomagali in se trudili pri razvoju svojega kraja, se prav lepo zahvaljujem.

Vabim vse krajanje v soboto, 23. junija, ob 15. uri na odprtje ceste v Sp. Brezen in ob 16. uri na odprtje ceste v Zg. Brezen.

Član vaške skupnosti in svetnik Brezna Jože Brodej

bomo na naši župnijski meji na Prevolah, pri kapeli, pričakali nov zvon. Predvidoma bomo zvon naložili na voz ob 17. uri in ga s konjsko vprego pripeljali k Sv. Antonu. Ob prihodu v Vitanje bodo zvon pozdravili njegovi »sobratje« iz župnijske cerkve in Hriberce ter tudi s podružničnih cerkva. Pesem zvonov pa bo poleg dobrodošlice novemu glasniku tudi povabilo vsem župljanom, da pridejo v čim večjem številu k Sv. Antonu k večerni sv. maši. Do blagoslova bo zvon razstavljen na posebnem stojalu, kjer bo pričakal dan slovesne blagoslovitve. Veliki dan se bo zgodil 8. julija ob 10.00 uri. Nov zvon bo blagoslovil naš škof msgr. Stanislav Lipovšek. Ob tem dogodku bomo slavnostno odkrili tudi spominsko ploščo z imeni botrov zvona. Hkrati pa bomo podelili spominske plakete. Ob tej priložnosti vas še vedno vabimo,

da postanete boter zvona.

Po starem običaju se bo zvon »vahtal« - stražil. To bo priložnost za druženje župljanov iz vseh delov Vitanja. Urnik straže in razpored spremljajočih pobožnosti bo objavljen v župnijskih oznanilih.

Za maloštevilni gradbeni odbor je tako velik dogodek zahteven organizacijski zalogaj. Že vnaprej se vam iskreno zahvaljujemo za vsakršno pomoč, bodisi pri organizaciji, krašenju, pogostitvi ali spremljanju v molitvi. Naj nas zvon združuje in povezuje ter utrjuje medsebojne vezi v dobrobit vseh nas.

»V čast Božjo pel bo moj glas, v prošnji, zahvali za vse vas!«

Gradbeni odbor in ključar Sv. Antona

Dobrote slovenskih kmetij na Ptuju

Razstava dobrot slovenskih kmetij je letos bila med 17. in 20. majem v prelepih prostorih minoritskega samostana na Ptuju. Razstavljeni so bili tako kot vsako leto tisti izdelki, ki so na ocenjevanju dosegli bronasto, srebrno ali zlato priznanje.

Članice Društva kmetič Lipa Vitanje smo letos dosegle eno zlato, dve srebrni in eno bronasto priznanje.

Največ uspeha je za svoje medenjake z belim ledom dosegla Katarina Kovše, ki je prejela že tretje zaporedno zlato priznanje in s tem prislužila znak kakovosti. Srebrno priznanje je šlo v roke Jožici Rotovnik za kifeljce in Jožici Kuzman za krofe ter bronasto priznanje za čemažev namaz. Od ostalih občanov Vitanja je sodelovala tudi Nataša Viher, ki je prejela bronasto priznanje za beli kruh.

Omenila bi rada še besede, ki jih je zapisal minister za kmetijstvo in okolje Franc Bogovič; dobrote slovenskih kmetij so pripravljene z zvrhano mero ljubezni in truda ter domiselno v povezavi s tradicijo, s tem se tudi sama strinjam.

*Za Društvo kmetič Lipa zapisala
Jožica Kuzman*

Avtor fotografij je Doroteja Kovše.

Dobitniki znakov kakovosti

Medenjaki Katarine Kovše na razstavi

Krofi Jožice Kuzman na razstavi

Katarina Kovše z znakom kakovosti, ter zlatim priznanjem

Zaključujejo se obnovitvena dela na cerkvi Sv. Marjeta v Spodnjem Doliču

Smo v času, ko se še tako skromne želje mnogih ne morejo uresničiti; nam pa se je uresničila velika želja, o kateri marsikdo ni upal niti sanjati. Pred dobrim letom in pol so se začeli pogovori glede obnove cerkve, že 22. julija letos pa bodo zvonovi cerkve Sv. Marjete, ki nas varujejo pred »hudo uro«, zvonili hvalnico ob zaključku obnovitvenih del.

V lanskem letu smo s pomočjo mnogih izmed vas obnovili zvonik cerkve. Letos smo z obnovitvenimi deli nadaljevali in v kratkem jih bomo tudi zaključili. Zaključena je fasada na ladji in prezbitariju cerkve. Zid na severni strani cerkve in temelje je bilo potrebno injektirati z betonskimi injekcijami. Tudi v notranjosti cerkve smo injektirali zidne razpoke. Na cerkveni ladji smo zamenjali večino lesene konstrukcije in prekrili streho s skriljem. Na novo smo uredili tudi strelodod.

Do blagoslova obnovitvenih del bomo zamenjali še vsa okna in vrata. Cerkev bo dobila tudi svojo električno napeljavo in električno zvonjenje. Uredili bomo še cokol, napeljali drenaže, naredili odtočne jaške ter napeljali ozemljitev okrog celotne cerkve. Na koncu pa bo sledila še ureditev okolice cerkve.

Prijetno presenečeni smo bili nad pripravljenostjo krajanov vitanske in šentflorjanske fare za pomoč pri obnovi. Dober je bil odziv

kmetov, ki so prispevali les, gospodinje so velikodušno nudile hrano in pijačo, številni delavci so brezplačno pomagali pri obnovitvenih delih. Posebej pa smo hvaležni vsem, ki ste radodarno prispevali denarna sredstva za obnovo cerkve.

Pri vsem tem pa smo lahko Bogu hvaležni, da nam je naklonil lepo vreme, da pri delih

ni prišlo do nesreče in da so dela potekala organizirano in tekoče v skupni slogi in moči domačinov.

Tako vas 22. julija prisrčno vabimo k Sv. Marjeti, da se skupaj zahvalimo in poveselimo ob zaključku obnovitvenih del.

Ključarja in gradbeni odbor

Gradnja Kulturnega doma v Vitanju

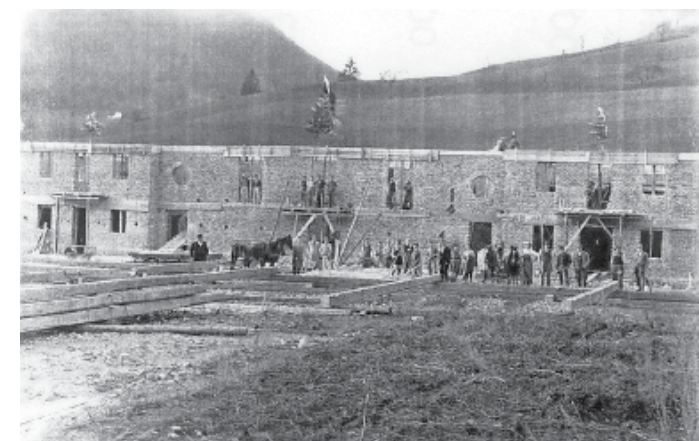
Ga. Marjana Osojnik – Rupnik nam je v mesecu februarju poslala nekaj kopij fotografij gradnje Kulturnega doma v Vitanju pred 60 leti. Fotografije so del zapuščine ge. Marije Rupnik (1907 – 1999). Zraven je pripisala komentar iz spomina na pripovedovanje ge. Marije:

Gradnja sodi v čas po 2. svetovni vojni, ko je bilo zelo težko dobiti – kupiti karkoli (npr. gradbeni material).

Ustanovili so GRADBENI ODBOR, ki je neutrudno uspešno deloval in zamisli uresničil. Velika skrb je bila tudi PRISKRBETI PREHRANO ZA DELAVCE. Mnogo je pri tem pomagala, sodelovala, kuhala gostilničarka MARJA RUPNIK. Ogromni lonci iz tistih časov so še sedaj na podstrešju.

Na hrbtni strani fotografije Foto 3 je napisan datum: »5. sredo 12. 1951«.

Zapisala Romana Holobar

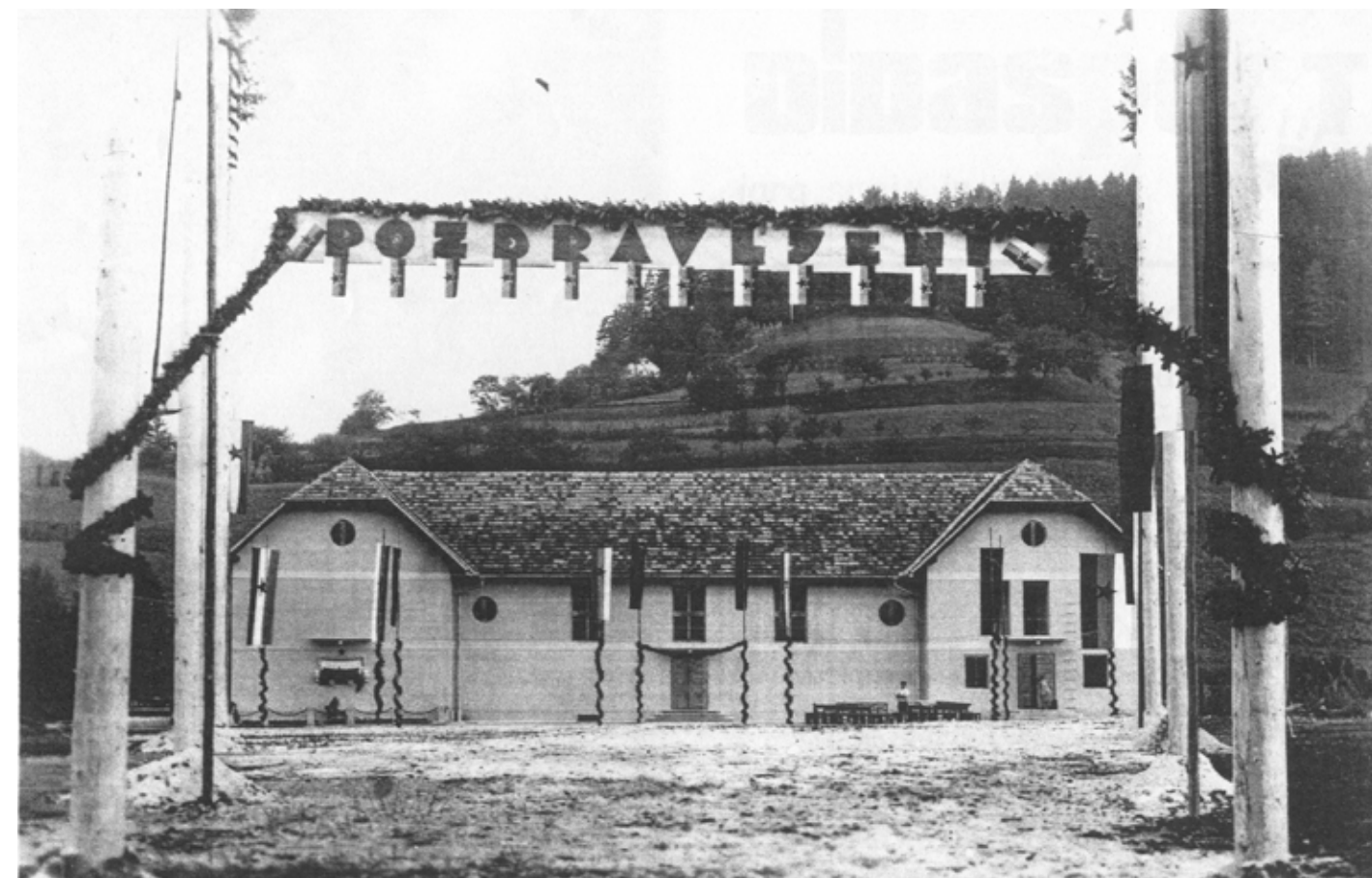
Čas je za vezanje »rušta«...

Nikjer nobenega dvigala...

Na strehi ne bo trave...

Zgledi vlečejo, kmalu bo odprtje, še zastave »stojijo mirno«...

Prvo obhajilo medvojne generacije 1952

Fotografijo je posredoval g. Herman Klemenc.

Stara 350 let

V župnijski cerkvi sv. Petra in Pavla v Vitaju je na enem izmed stranskih oltarjev zelo lepa in dragocena slika Vsi svetniki, katere avtor je slikar Simon Juda Supan. Na istem oltarju je tudi slika Obglavljenje sv. Fidelisa Sigmaringena, ki je prav tako Supanovo delo. Ti dve sliki sta nastali leta 1662, torej pred 350 leti. Na Supana pa spominja še ena slika iz sredine 17. stoletja, in sicer Mučeništvo sv. Jerneja v podružnični cerkvi sv. Jerneja (sv. Antona), nameščena na glavnem oltarju

Rojstnih podatkov (kraj in datum) slikarja Simona Juda Supana ni na razpolago. Znana je letnica njegove smrti, 1693. Rojen naj bi bil v Slovenski Bistrici, slikar pa naj bi bil v Slovenskih Konjicah. Bil je založnik in oskrbnik soli za konjiški in slovenjgraški okraj v letih 1670–1675. Povišan je bil v plemiški stan s priimkom Ehrenstein. Njegov vnuk je bil kot državni poslanec leta 1765 na Dunaju pobaronjen. Rodbina je v začetku 19. stoletja izumrla. Supanovo delo spada v dobo katoliške verske obnove. S svojim poljudnim umetnostnim idealom in povezanostjo s tradicijo nemške renesanse spada v razvojno vrsto alpskega manirizma

(posnemanje tujih zgledov, navadno v prisiljeni obliki).

Slika Vsi svetniki nam kaže, kar pove že samo ime slike. Na vrhu je Sveta Trojica, ob njej pa sta Mati Božja in Janez Krstnik, sledi množica angelov, nato na levi strani zbor apostolov, njim nasproti so nadangeli: Mihael s tehtnico, Rafael s kadišnico in Gabrijel z lilijo. V sredini so evangelisti: Luka z volom, Marko z levom, Janez z orlom in Matej z angelom. Na njihovi desni so predstavniki iz Stare zaveze. Dobro sta vidna kralj David s harfo in Mojzes z rogovi. Na levi strani v sredi so cerkveni očetje zahodne Cerkve: sv. Gregor Veliki (papež), škofa sv. Ambrož in sv. Avguštin in sv. Hieronim. Spodaj zadaj je nepregledna množica svetih, v ospredju pa so spokornica sv. Magdalena, sv. Barbara, sv. Katarina Antiohijska, diakon sv. Lovrenc. Sledijo ustanovitelji redov: sv. Benedikt, sv. Dominik in sv. Francšek Asiški. Vsi ti nebeščani Vitaničane že 350 let vabijo v svojo družbo.

Ob tej visoki obletnici se hvaležno spominjamo slikarja Simona Juda Supana in tedanjega župnika Georga Standeckerja.

*Sveta Gora 2012
P. Zdravko Jakop*

Lahova Marta

(Vianeja Jeseničnik, Marijina sestra Čudodelne svetinje)

Starejši Vitaničani jo gotovo poznate, mlajši pa komaj kaj, saj je rodno Vitanje zapustila že leta 1958, domov pa se je vračala le občasno. Starša Karel in Čebulova Matilda, roj. Jakop, sta posredovala življenje 16 otrokom, od katerih je Stanko (?) umrl še kot otrok. Marta se je rodila kot osmi otrok po vrsti in je potem mlajšim bila varuška. Šolo je obiskovala v zelo neugodnem času. Najprej slovensko, potem nemško in zopet slovensko. V nemški šoli sta bila predvsem dva predmeta: telovadba in petje, in sicer zato, ker otroci še niso znali nemško, učitelji pa ne slovensko.

Marta je bila rojena na god sv. Aleša 17. julija 1932. V samostan je bila sprejeta 31. decembra 1958, večne zaobljube pa je dala na praznik sv. Jerneja 24. avgusta 1963. Prihodnje leto bo slavila zlati jubilej slovesnih obljub. Sama o sebi pove, da je v nežni dobi hudo zbolela in ni mogla prav nič drugega, kakor da je razmišljala in napravila obljubo, če ozdravi, da bo šla v samostan. Res je ozdravela, na obljubo pa pozabila. A bolezen je zopet potrkala in jo spomnila na neizpolnjeno obljubo. Tokrat jo je Marta brez odlašanja izpolnila. Po očetovi smrti leta 1958 je zaprosila za sprejem pri Marijinih sestrah. Kljub pomanjkljivi izobrazbi so jo sprejele. Začela se je interna šola, pravimo ji permanentna, ki ni nikoli dokončana. Po obljubah je delovala v zelo različnih krajih ali v državni ali pa v privatni službi. Njeno delo je bilo predvsem strežba bolnikom. Seveda ni bilo vedno lahko. Zdaj, pri 80 letih življenja, je njeno poslanstvo predvsem globoko duhovno življenje. S. Vianeja ostaja hvaležna vsem, posebej svoji redovni skupnosti, v kateri je živela in še vedno živi.

Ozare

Nedavno se je v pogovor z mladimi prikradel izraz »OZARE«. Malce čudno smo se spogledali in ugotovili, da jim je izraz precej tuj. Da se bo to slej ali prej zgodilo, sem slutil že pred približno 20 leti. Ravno zaradi tega sem takrat zložil pesem, ki jo objavljam ob tej priložnosti.

Moji in starejšim generacijam je izraz dobro poznan, mlajši pa ga ne morejo več poznati, saj se praktično nima več za kaj uporabljati. In kaj je pravzaprav pomenil oz. še pomeni. »OZARE« smo Vitaničani narečno imenovali kar »ZARE«. Pomenile pa so kos zemljišča, ki je največkrat ločil dve njivi, ali pa je njivo zaključeval ob vzdolžnih straneh. Na vrhu njive se je reklo »na ODORU«, na začetku pa »na RAZGONU«.

Za kaj so se pravzaprav med njivami oz. ob njih puščale »ZARE«. Ko se je zemlja obdelovala z živinsko vprego, je bilo ob spomladanski setvi škoda poteptati ozimno žito, ki je raslo na sosednji njivi, ob setvi repe je bilo denimo nemogoče gaziti po krompirju ali koruzi, zato se je, če ni šlo drugače, opustilo cel del strnišča. Danes so izginile živinske vprege, izginile so njive in izginile so »ZARE«.

Na njih se je godilo marsikaj. Tam se je velikokrat jedlo – ob žetvi, denimo, tam so se zlagale kope žita, tam se je kosilo, v jeseni smo jih lahko tudi popasli, ker pa je šlo za ozke pasove, je bila paša na njih posebna muka, saj je bila živina mimogrede »v škodi«. Po »zarah« se je tudi vozilo z vozovi, saj je bilo tam še najmanj škode. Ob žetvi smo, denimo, preden je gospodinja prinesla na njivo malico, otroci v ravno vrsto položili žitne snope, na katerih so sedele žanjice, potem smo te snope naložili na kupe oz. »skup znosili«, da so se kasneje »kope zložile«. Otroci smo se čutili odrasle in pomembne, če smo lahko podajali snope očetu ali pa moškemu, ki je zlagal. Posebno lepe snope je bilo treba izbrati za klobuk. Ni šlo brez »štange«, potrebne so bile »ostrve«, pa »lojtra«, odveč ni bil podajalnik, pa voda »za v lukno«, da je bilo možno ostrve zasaditi ...

Čas, ki je odšel, se več ne vrne, tudi način dela, ki je bil še nedolgo tega nujna za preživetje, najbrž ne. Zato se mi zdi prav, da ostane skromna pisna sled ...

Slavko Vetrih

Ozare

Utonile v sivini
so stare ozare.
Delile njive
nekoč
posejane še prave.

Počitek živini,
ljudem ponudile,
na njih plevice, žanjice
sedele
jedle in pile.

Mlada ramena
pod težo krivila
»merjaca« noseč
v polkrog,
se do odora utrdila.

Snope v kope
spet na ozarah
ob paši po njih
kot
ob mrliču na parah.

Na njih užil sem
mnogo uric otroštva,
največkrat igraje se s cvetom rumenim
in lučko
regratovega uboštva.

Slavko Vetrih

Rešijo nas lahko le dobre misli

V petek, 25. maja 2012, sem se udeležil revije pevskih zborov občin: Slovenske Konjice, Zreče in Vitanje. Nastopilo je deset pevskih zborov in pokazalo svoje najboljše dosežke. Uro in pol sem užival ob čudovitem petju narodnih in tudi umetnih pesmi. Naravno, da me je posebej pritegnil moški pevski zbor iz Vitanja, še posebno z interpretacijo Kernjakove pesmi "Katrci". Navdušil me je perspektivni solist Borut Krajnc, ki sem ga prvič slišal v taki formi. Tudi tu se potrjuje reklo: "Jabolko ne pade daleč od drevesa". Tudi drugi pevski zbori so bili odlični, da ne bo zamere.

Ob vsem tem lepem petju pa sem razmišljal o znanem reku: "Kdor poje, slabo ne misli!" Ugotovil pa sem, da je danes v tem času prevar, laži, goljufanja, kraje, hinavščine, zelo težko slabo NE MISLITI.

Pesem nas lahko reši iz te krize in godlje, v katero smo po človeški krivdi zabredli. Zato vsi pojmo in poslušajmo petje, kolikor

se le da.

K temu nas prepričujejo tudi misli svetovnih filozofov, ki so zadnjič razmišljali v Mariboru. Dalaj Lama je tam dejal, da nas ne bo rešila OZN niti svetovni voditelji, ampak se bomo morali sami. S tem, da bomo dobro mislili, si pomagali in tako uveljavljali nove vrednote.

Uveljaviti bomo morali nove odnose med ljudmi, kajti ti, ki sedaj vladajo, nas vodijo v pogubo.

Podobno je razmišljal tudi naš pokojni predsednik Drnovšek, ko je v svojih preroških razglabljanjih dejal, da nas lahko rešita le zavedanje in pozitivna energija. Nastopil bo čas, ko bo edina energija na Zemlji energija naših misli. Če bo pozitivna, bomo preživeli. Če bo negativna, nas bo odnesel strah, panika in groza.

*Vitanje, 27. maja 2012.
Franjo Marošek*

Dosežki v šolskem letu 2011/2012

Za 202 učenca (101 deklica in 101 dečka) naše šole se šolsko leto 2011/2012 končuje. V šoli smo izvajali pouk v skladu z letnim delovnim načrtom šole v 10 oddelkih (9 razredov). Za učence od 1. do 5. razreda smo imeli organizirane 3 oddelke podaljšanega bivanja, za učence vozače pa varstvo pred poukom in po njem. Življenje in delo v šoli je bilo pop-estreno z raznimi oblikami dela pri pouku, na odprtih dnevih šole, nara-voslovnih, kulturnih, športnih in tehniških dnevih, ekskurzijah, v šolah v naravi (5. r. – Letna šola v naravi v Otroškem letovišču ZPM v Pacugu, 6. r. – Zimska šola v naravi – Rogla, bivanje v domu ČŠOD Gorenje, 7. r. – Dnevi dejavnosti v ČŠOD Trilobit, 8. r. – Dnevi dejavnosti v ČŠOD Radenci). V času šolanja poskušamo učencem omogočili stik s kulturnimi ustanovami (gledališče, balet, opera). Učencem omogočamo pridobivanje kolesarskih veščin, veščin plavanja, smučanja in plesa. Učenci so svoje znanje pridobivali pri rednem pouku, urah dopolnilnega in dodatnega pouka, z individualiziranimi programi, s katerimi smo pomagali učencem z učnimi težavami kot tudi nadarjenim učencem. K učnim rezultatom pa so pripomogle tudi priprave in sodelovanje na mnogih tekmovanjih v znanju, različnih natečajih, projektih, kulturnih in športnih prireditvah. Za dosežene rezultate čestitam, učencem, njihovim mentorjem in seveda staršem, ki so učence spodbujali, jim pomagali in sploh stali ob strani. Vsi dosežki učencev so na spletni strani šole (<http://www.vitanje.org>).

Dejavnost	Mentor	Učenec / razred	Dosežek
Državno tekmovanje – Vesela šola	Jožica Vivod	Tjaša Skarlov-nik, 9. r.	Zlato priznanje in naziv državnega prvaka za izkazano odlično znanje na državnem tekmovanju Vesele šole
Državno tekmovanje iz biologije	Mojca Šegel	Tjaša Skarlov-nik, 9. r.	Zlato Proteusovo prizna-nje
Državno tekmovanje iz znanja angleškega jezika	Andreja Pinter	David Fijavž, 8. r.	Zlato priznanje
Tekmova-nje – Vesela šola	Jožica Vivod	Tina Verdev, 8. r., Tjaša Skarlovnik, 9. r.	Srebrno priznanje
Področno tekmovanje iz znanju angleškega jezika	Andreja Pinter	Klara Mavc, 8. r., Tina Verdev, 8.r., Nika Verdev, 8. r.	Srebrno priznanje
Področno matematič-no tekmo-vanje	Suzana Pušnik	Luka Fijavž, 7. r., Ana Marija Županc, 7. r., Tjaša Skarlov-nik, 9. r.	Srebrno Vegovo priznanje
Področno tekmovanje v znanju fizike	Tilka Jakob	Špela Grm, 8. r., Žan Mavc, 9. r.	Srebrno Stefanovo pri-znanje
Področno tekmovanje za Cankarje-vo priznanje	Angela Bornšek	Nika Verdev, 8. r., Tjaša Skarlovnik, 9. r.	Srebrno Cankarjevo priznanje
Področno tekmovanje v znanju zgodovine	Petra Čebular	Klara Mavc, 8. r., Tina Verdev, 8. r., Nika Verdev, 8. r., Tjaša Skarlovnik, 9. r.	Srebrno priznanje

Ponosni smo na učenske folklorne skupine, ki so se pod vodstvom zunanjega sodelavca Andreja Arbajterja uvrstile na območno revijo folklornih skupin. Novinarski krožek (mentorica Ksenija Potočnik) je izdal drugo številko glasila Vitanjčanček. V njem lahko preberete o dejavnostih, ki so se dogajale na šoli.

Naši učenci so sodelovali na različnih natečajih. Za lep videz šole so še posebej skrbeli učenci podaljšanega bivanja. Tema letošnjega šolskega parlamenta je bila »Junaki našega časa – kdo so in zakaj« (mentor Božo

Zidanšek). Otroški in mladinski pevski zbor se je predstavil na Območni reviji Zapojmo pomladi 2012 (mentorica Mojca Koban Dobnik). Oba zbora sta poslušalce navdušila. Prav vsi si zaslužijo pohvalo, posebno pa še tri učenke, ki so vsa leta šolanja, to je kar 9 let, redno obiskovale pevske vaje in se udeleževale nastopov. To so: Lara Rotovnik, Rebeka Kovše in Lucija Praprotnik. Pevski zbor je skupaj z recitacijsko – dramsko skupino (mentorica Jožica Kotnik) nastopal tudi na različnih prireditvah. Šolskega tekmovanja iz matematike se je udeležilo 161 učencev od 1. do 9. razreda. Bronasto priznanje je doseglo 57 učencev (mentorice učiteljice razrednega pouka ter Nataša Vnučec in Suzana Pušnik). Na področno tekmovanje, ki je potekalo 28. marca 2012 na naši šoli, se je uvrstilo 6 učencev (od 7. do 9. razreda). Ena učenka se je uvrstila na državno tekmovanje.

V tekmovanju iz znanja fizike se je pomerilo 6 osmošolcev in 6 devetošolcev. 6 učencev je prejelo bronasto priznanje. Na področno tekmovanje sta se uvrstila dva učenca (mentorica Tilka Jakob).

Šolskega tekmovanja iz astronomije se je udeležilo 8 tekmovalcev, dve tekmovalki sta prejeli bronasto Dominkovo priznanje (mentorica Tilka Jakob). Tekmovanja iz logike se je udeležilo 53 učencev od 5. do 9. razreda. Na državno tekmovanje, ki je potekalo 22. oktobra 2011 na naši šoli, se je uvrstilo pet učenk (mentorica Suzana Pušnik). Za Cankarjevo priznanje je v skupini od 3. do 9. r. tekmovalo 57 učencev. Bronasto Cankarjevo priznanje je prejelo 24 učencev (mentorice Lidija Črešnik, Magda Pušnik, Angela Bornšek, Jožica Kotnik). Na področno tekmovanje so se uvrstile 3 učenke.

Šolskega tekmovanja iz Vesele šole Pila in Pila-PLUS se je udeležilo 26 tekmovalcev od 4. do 9. razreda. 19 učencev je doseglo bronasto priznanje (mentorica Jožica Vivod).

V slovensko bralno značko »S KNJIGO V SVET« so bili vključeni učenci od 1. do 9. razreda. Bralna značka je interesna dejavnost, katere osnovni cilj je vzgojiti bralca, ki bo rad bral vse življenje. Vanjo so vključeni učenci od 1. razreda do zaključka šolanja. Bralno značko za učence od 1. do 5. razreda so vodile učiteljice razrednega pouka. Bralno značko je prejelo 17 učencev 1. razreda, 26 učencev 2. razreda, 22 učencev 3. razreda, 18 učencev 4. razreda ter 7 učencev 5. razreda, skupaj 90 učencev.

Za učence od 6. do 9. razreda je bralno značko vodila knjižničarka Jožica Vivod. Vključenih je bilo 40 učencev, opravilo pa jo je 37 učencev. Na zaključek bralne značke smo povabili znanega slovenskega pisatelja Francija Rogača, ki je učencem nižje stopnje predstavil svoje knjige ter si »z njihovo pomočjo« izmislil novo pravljico. Skupaj so tudi peli in plesali. Učencem višje stopnje pa je predstavil svojo življenjsko zgodbo – zgodbo odvisnika, ki se mu je uspelo postaviti na noge. Učenci prejmejo tudi bralna priznanja iz programa »S knjigo v svet«, ki jih pripravlja Zveza bralnih značk Slovenije pri ZPMS. 6 učencev 9. razreda: Tjaša Skarlovnik, Lucija Praprotnik, Lara Rotovnik, Žan Mavc, Timotej Pušnik in Jaka Mlinšek, ki so vsa osnovnošolska leta tekmovali za bralno značko, je prejelo tudi »Spominsko priznanje za zvestobo lepi knjigi in bralni znački v osnovni šoli« in v okviru projekta »Zlata bralka, zlati bralec« še knjigo »Osnove demokracije« Mira Cerarja.

Za Nemško bralno značko se je prijavilo 18 učencev 7., 8. in 9. razreda, ki obiskujejo pouk nemščine kot izbirni predmet. Prebrati so morali 2 knjigi z bralnega seznama, ki so ga pripravili v okviru bralnega projekta »Epi Lesepreis« pri Šolskem epicentru pri DZS. Učenci so rešili testne naloge. 8 učencev 7. razreda je opravilo nemško bralno značko, prejeli so zlato priznanje za odličen uspeh na tekmovanju za nemško bralno značko Epi Lesepreis, 1 učenka je prejela priznanje za sodelovanje. 5 učenk 8. razreda je opravilo nemško bralno značko, 4 učenke so prejele zlato priznanje za odličen uspeh na tekmovanju za nemško bralno značko Epi Lesepreis, 1 učenka je prejela srebrno priznanje. V 9. razredu pa so 4 učenci opravili nemško bralno značko, 2 učenki sta prejeli zlato

priznanje za odličen uspeh na tekmovanju za nemško bralno značko Epi Lesepreis, 2 učenca sta prejela srebrno priznanje, 1 učenka je prejela priznanje za sodelovanje (mentorica Jožica Vivod).

Vsi učenci od prvega do četrtega razreda so tekmovali v znanju CICI VESELE ŠOLE (mentorica Breda Jakop). Šest učencev iz prvega razreda je tekmovalo iz znanja o prostorski predstavljenosti MATEMČEK. Trije so prejeli bronasta in trije srebrna priznanja. Tina Solman, ki je dosegla vse točke na šolskem tekmovanju, se je udeležila tudi državnega tekmovanja v Ljubljani (mentorica Breda Jakop).

Na področju športa (mentor Robi Pritržnik) so naši učenci sodelovali v naslednjih disciplinah: atletika posamično (mali in veliki pokal za dečke in deklice), kros (mlajši in starejši učenci in učenke), košarka (starejši učenci), odbojka (mlajše in starejše učenke), nogomet (mlajši učenci). Košarkarska ekipa starejših dečkov je na medobčinskem tekmovanju dosegla 3. mesto. Nogometna ekipa mlajših dečkov je na medobčinskem tekmovanju dosegla 5. mesto. Odbojkarska ekipa starejših deklic je na medobčinskem tekmovanju dosegla 3. mesto, odbojkarska ekipa mlajših deklic pa je na medobčinskem tekmovanju dosegla 2. mesto. Na posamičnem velikem (VAP) in malem (MAP) medobčinskem atletskem pokalu so dobili medalje naslednji učenci: VAP (Peter Mlinšek (met vortexa) – 1. mesto, Timotej Kovše (krogla) - 3. mesto); MAP (Klemen Hrovat (višina) – 3. mesto, Luka Fijavž (daljina) - 3. mesto, Katrina Pogorevc (višina) – 3. mesto). Na področnem tekmovanju pa sta Peter Mlinšek (met vortexa) in Timotej Kovše (krogla) osvojila 4. mesto. Na 2. štajerskem tekaškem maratonu (tek na 2700 metrov) je Timotej Kovše osvojil 1. mesto, Matevž Kričaj pa 3. mesto. Najboljša športnica šole je Metka Hrovat (9. r.), najboljši športnik šole pa Peter Mlinšek (9. r.). Plavalni tečaj so opravili učenci 2. razreda.

Generacija devetošolcev končuje svojo osnovnošolsko obveznost. Vsem 23 učencem želim, da bi se v nadaljnjem izobraževanju dobro odrezali in da bi se v svojem poklicu dobro počutili. Petim učencem (Žanu Mavcu, Timoteju Pušniku, Luciji Praprotnik, Tjaši Skarlovnik in Lari Rotovnik) je uspelo vseh devet let šolanja doseči odličen uspeh.

Učenci 7. razreda so bili vključeni v vseslovenski projekt »Rastem s knjigo«, ki ga organizira Ministrstvo za šolstvo in šport, izvajajo pa ga splošno-izobraževalne knjižnice (Sl. Konjice). Projekt je bil izveden v novembru. Učenci so spoznali SIK Sl. Konjice, program »Cobiss/Opac« in iskali knjižno gradivo s tem programom (mentorica Jožica Vivod). Učenci so dobili tudi knjigo slovenske avtorice »Blazno resno o šoli«.

V projekt »Zdrava šola« smo vključeni vsi učenci in učitelji naše šole. Sledimo ciljem Evropske mreže Zdravih šol. Veliko teh ciljev je realiziranih že z učnim načrtom za posamezen razred, z dnevi dejavnosti, v okviru OPB. V okviru tega projekta smo vključeni v »Shemo šolskega sadja« - poudarjamo pomen uživanja sadja in zelenjave za zdrav telesni in duševni razvoj naših učencev. V novembru smo imeli »zdrav slovenski zajtrk«, sodelovali smo na likovnem natečaju na temo »Moje podeželje – vir zdravega sadja in zelenjave«, učenci in učitelji na razredne plakate sproti beležijo vse »zdrave dejavnosti«, ki se odvijajo na šoli.

V projekt NAŠA MALA KNJIŽNICA so vključeni učenci od 1. do 5. razreda. Učenci so pod mentorstvom razredničark prebrali predpisane knjige, reševali naloge v delovnem zvezku ter izvajali dejavnosti, razpisane v okviru projektov: izmenjava literarnega junaka (1., 2. in 3. razred), pismo pisatelja (1. r.), likovni natečaj na temo »Poččkani ropar« (1. r.) ter literarni natečaj na temo »Lojza iz vesolja« (3. r.). V okviru projekta »Evropska vas« smo spoznavali državo Madžarsko. Vse šolsko leto so učenci s pomočjo učiteljev – mentorjev raziskovali različna področja in zanimivosti države Madžarske. Vsak razred na šoli je prispeval svoj delež in trud, katerega smo predstavili na zaključni prireditvi v Celju in na zaključni prireditvi v šoli. Projekt je vodila Andreja Pinter.

V okviru MIZKŠ smo vključeni v projekt »E-šolstva«, v tem šolskem

letu smo se učili pripravljati spletne učilnice in video konference.

Vse šolsko leto so potekale številne zbiralne akcije: zbiranje odpadnega papirja, izrabljenih kartuš, tonerjev, izrabljenih baterij (mentor Božo Zidanšek). Največ baterij je zbral 1. razred (2476 od 3990), sledita mu 2. a in 6. razred. Največ kartuš je zbral 1. razred (134 od 227), sledita 7. in 9. razred. Največ papirja je v dveh akcijah zbral 6. razred (4151 od 11893 kg). Sledita 2. a in 5. razred.

Cela šola je zbirala zamaške plastenk za humanitarne namene (vodja akcije Suzana Pušnik). Zbrali smo 208,67 kg zamaškov. Največ zamaškov je zbral 1. razred, in sicer 103,91 kg. Sledita mu 2. b in 2. a razred.

Nabava učnih pripomočkov, učil in druge literature je potekala po planu in v skladu s finančnimi možnostmi. Izboljšali smo tehnološko opremljenost šole, nakupili nekaj športne opreme. Poleg rednih

vzdrževalnih del pa smo pripravili in prepleskali učilnico za 2. b razred, prostor za delo z učenci s posebnimi potrebami ter pripravili kolesarnico.

S pomočjo zunanjih sodelavcev smo spomladi naredili leseno ograjo ob travnatem igrišču pri telovadnici (radi bi preprečili voznje z motorji po igrišču ...). Z učenci smo organizirati dobrodelni koncert za šolski sklad. V dveh letih in pol, odkar deluje šolski sklad, smo zbrali nekaj nad 10.000 evrov. Polovico teh sredstev ste zbrali starši s prispevkom 1 evra ob plačilu mesečne položnice. Ostala sredstva smo zbrali s prodajo starega papirja, izrabljenih tonerjev in kartuš, s prodajo voščilnic in koledarjev, z donatorskimi pogodbami, z dobrodelnim koncertom. Z zbranimi sredstvi smo do sedaj kupili garderobne omarice za učence od 6. do 9. razreda, klopce za na hodnike šole, kolesa za učence 5. razreda za opravljanje kolesarskih izpitov in sestavljive blazine, ki učencem od 1. do 4. razreda omogočajo pestrejši pouk. Sredstva, zbrana na drugem dobrodelnem koncertu, bodo namenjena izgradnji učilnice na prostem. Postavljena bo na travnatem igrišču pri šoli. Učenci pa jo bodo uporabljali za učenje, izvajanje kulturnih dejavnosti in igro.

K OŠ Vitanje spada tudi Vrtec Vitanje. To leto je obiskovalo vrtec 69 otrok. Delo v vrtcu je potekalo v štirih oddelkih (en oddelek v prostorih OŠ). V vrtcu smo v mesecu maju prepleskali nekaj prostorov. Večino obnovitvenih del pa bomo opravili v poletnih mesecih.

Hvala vsem staršem, društvom, organizacijam, zdravstveni in zobozdravstveni službi, skratka vsem, ki ste nam v tem šolskem letu kakor koli pomagali.

Za konec želim vesele počitnice vsem udeležencem vzgojno-izobraževalnega procesa. V poletnih mesecih si naberite novih moči, v jeseni pa se ponovno zdravi in polni energije vrnite v šolske klopi.

*Ravnateljica OŠ Vitanje:
mag. Tilka Jakob*

Zahvala vsem sodelujočim na drugem dobrodelnem koncertu za ŠOLSKI SKLAD OŠ Vitanje

Drugi dobrodelni koncert (nedelja, 3. 6. 2012) za šolski sklad je uspel. Pobuda, da organiziramo 2. dobrodelni koncert za šolski sklad, je prišla na sestanku šolske skupnosti, po uspešni izvedbi prvega pred letom dni, s katerim smo zbrali 1500 eurov. Glavni nosilci programa so bili učenci 9. razreda.

Zahvala učenkam Rebeki, Lari in Luciji, ki so bile idejni vodja te prireditve. Iskrena zahvala vsem nastopajočim, tako učencem šole kot gostom. Z veseljem so se našemu povabilu odzvali: Družinski trio Pogladit, Kvartet As, Ansambel Vitezi Celjski, Ansambel bratov Slatinek, Ansambel Žargon, Ansambel Vrt in Ansambel Iskrice.

V okviru prireditve se je odvijal tudi srečelov. Vsaka srečka je prinesla zanimiv dobiček. Zah-

valjujem se vsem, ki so darovali dobitke: Tiskarni Petrič, Zavarovalnici Merkur, Pivovarni Laško, Probitu – programska oprema, Swatycometu, Mojci Koban Dobnik, Papirnici Polonca, Papirnici Tatjana, Mladinski knjigi, Just-u, Kopiji Novi, Banki Celje, Unior-ju in Agenciji za promocije izdelkov – Dadi.

Za vse nastopajoče sta pogostitev pripravili šolski kuharici, sestavine pa so prispevali: mesnine Žerak, pekarni Boč in Geršak, Plod, Mercator, Zlati grič in Janez Prelog.

Zahvala vsem, ki ste prišli na dobrodelni koncert in s tem prispevali v šolski sklad.

Zahvala soudeležencu prireditve – združenju Sazas, medijskima pokroviteljema – radiu Rogla, tedniku Novice, Ansamblu bratov Slatinek za ozvočenje ter Robiju

Pačniku za prevoz odra in zaščite za tla. Zahvala tudi številnim prostovoljcem – članom Aktivnega društva Vitanje, predstavnikom ZŠAM Sl. Konjice, delavcem Vitproja, gasilcem, sodelavcem, ki so s svojim marljivim delom omogočili pripravo prostora, in vsem, ki so kakor koli pomagali.

Zbrana sredstva (1350 EUR) bodo namenjena izgradnji učilnice na prostem. Postavljena bo na travnatem igrišču pri šoli. Učenci pa jo bodo uporabljali za učenje, izvajanje kulturnih dejavnosti in igro.

Še enkrat hvala vsem, ki ste kakorkoli prispevali, da je drugi dobrodelni koncert uspel, in na svidenje na tretjem dobrodelnem koncertu.

*Tilka Jakob,
ravnateljica OŠ Vitanje*

2. dobrodelni koncert OŠ Vitanje

V nedeljo, 3. junija, se je v osnovni šoli Vitanje odvijal 2. dobrodelni koncert. Pobudo zanj je dal 9. razred. Z zabavnim veznim tekstom so uspeli vzbuditi zelo veselo vzdušje. Na tem dobrodelnem koncertu so učenci pokazali svoje sposobnosti in talente, tako pevske kot plesne in glasbene. Po koncu prvega dela so oder zavzeli »odrasli«, saj so nanj prišli ansambli. Ozračje je bilo polno dobre volje in smeha, ob sledečih si melodijah ansamblov pa so se učenci radi tudi zavrteli. Program je trajal približno dve uri, po njem pa so sledili prijateljski

pogovori med znanci. Poleg dobrodelnega koncerta je bil organiziran tudi srečelov, za nastopajoče pa je bilo poskrbljeno s toplim obrokom. Vreme jim je bilo naklonjeno, zato je bil koncert kar dobro obiskan. Z njim so se devetošolci na nek način poslovili in poklonili sovaščanom, hkrati pa so ob svojem odhodu malo napolnili blagajno šolskega sklada. Nabralo se je kar 1350, sicer malo manj kot lani, a to še ne pomeni, da se niso imeli boljše.

Žan Mavc, Lucija Praprotnik, 9. r

Iz vrtca

DAN ODPRTIH VRAT V VRTCU VITANJE

V mesecu aprilu smo imeli v vrtcu Vitanje dva dneva odprtih vrat. Potekala sta v sredo in četrtek, 11. in 12. aprila, med 9. in 11. uro. Starši na novo vpisanih otrok in pa starši, ki so otroke vpisali ta dan, so lahko skupaj z otroki ta dva dneva obiskali vrtec in si pogledali, kako poteka dan v vrtcu, razne dejavnosti in se v njih tudi vključevali. Tako smo jim te dni pripravili likovni kotiček, kjer so lahko slikali na stekleničke, kotiček z gibalnimi dejavnostmi, glasbeni kotiček, kjer so lahko igrali na razne inštrumente, pravljčni kotiček. Prehajali so lahko iz ene v drugo igralnico, vključili so se lahko tudi v kakšno igro, se spoznali z otroki, ki vrtec že obiskujejo. Tako so skupaj z nami preživeli dva dopoldneva v vrtcu in doživeli njegov utrip.

*Za vrtec,
dipl.vzg. Kristina Beškovnik*

“ZLATI SONČEK” Skupina Medvedki se vsako leto udeleži “Zlatega sončka”, kjer se med drugimi športi odpravijo tudi na daljši pohod po Vitanju. Letos so se jim pridružili tudi otroci iz skupine Žogice, odpravili pa so se proti Tičnici. Vreme jim je bilo zelo naklonjeno. Na prvem primernem mestu so se ustavili in si privoščili malico, nato pa so si že z zanimanjem pogledali, kako poteka obračanje pokošene trave. Preživeli so lep dopoldan na svežem zraku in toplen sončku.

Namesto v šoli uživali v Ljubljani

V sklopu projekta Evropska vas je 15 učencev višje stopnje iz OŠ Vitanje skupaj z učiteljico angleščine 3. 4. 2012 obiskalo Madžarski parlament v Ljubljani. Obisk slovenske prestolnice je bil že sam po sebi zanimiv. Videli so Tivoli, se sprehajali po mestnem parku, tam pomalicali, ob muzeju pa jim je v oči bodel tank rožnate barve, zato so se morali tudi ob njem fotografirati. Njihov cilj je bilo Madžarsko veleposlaništvo, kjer so se z veleposlanikom pogovarjali v angleškem jeziku. Večina je zavzeto poslušala intervju, nekaterim pa je pogled nenehno uhajal na bogato obloženo mizo. Po končanem pogovoru so se veleposlaniku zahvalili za njegov čas, mu v zahva-

Založeni z letaki in brošurami pred madžarskim veleposlaništvom

lo podarili darilce, se malo sprehodili po veleposlaništvu in malce motili uslužbenke pri njihovem delu.

Lucija Praprotnik, 9. r

Madžar, ki ima rad potico

Ob obisku madžarskega veleposlaništva smo veleposlanika dr. IstvánSzent-Iványa-jaja poprosili, naj odgovori na nekaj vprašanj.

Tukaj ste že nekaj časa in v tem času ste malo bolj spoznali ljudi in državo. Kaj menite o Sloveniji?

Tukaj sem že dve leti in pol in Slovenija mi je všeč. Všeč mi je tako država kot ljudje in moram reči, da je prijetna država s prijaznimi ljudmi. Dobro se počutim tukaj in rad tukaj delam za madžarski parlament, ker je tukaj moje delo res pomembno. Mislim, da lahko govorim v imenu mojih sodelavcev, da so veseli, da lahko delajo tukaj, saj spada Slovenija med bolj koristne destinacije. V Bagdadu ali Kabulu je na primer dosti težje. Tam ni tako lahko delati kot v Sloveniji.

Glede na to, da ste se rodili na Madžarskem in tam živeli, ali bi lahko primerjali življenje v Sloveniji in na Madžarskem glede na običaje in način življenja?

Veliko je podobnosti in veliko razlik. Ni lahko povzeti, ampak glavna razlika je, da so Slovenci bolj aktivni v svojem prostem času in imajo raje športne aktivnosti, kot so: pohodništvo, kolesarjenje, rafting, smučanje in vse ostalo. To je dobra razlika za Slovenijo. Druga razlika, ki je boljša za Madžarsko, pa je ta, da so Madžari bolj odprti, lažje je z njimi stopiti v stik. Slovenci so resni ljudje in malo zadržani. Seveda pa je to samo posploševanje.

Na šoli smo letos spoznali Madžarsko bolj podrobno in ugotovili, da pravzaprav ne vemo dosti o njej. Kako pa po Vašem mnenju Madžari poznajo Slovenijo?

To je velika pomanjkljivost na obeh straneh. Tako na Madžarskem kot v Sloveniji je enako. Oba naroda imata prijateljske odnose med seboj, ampak ne vesta dosti drug o drugem. To lahko izboljšamo s promocijo tukaj na veleposlaništvu in seveda ima Slovenija enako nalogo na veleposlaništvu v Budimpešti. Rabi bi vzpostavili stik s šolami in univerzami. Moje izkušnje so, da v Prekmurju, Mariboru in na štajerskem koncu nasploh ljudje vedo dosti več o Madžarski kot v osrednji Sloveniji ali na obali. Iz madžarskega zornega kota lahko razdelimo Slovenijo na tri regije: severovzhodni in severni, ki je blizu in je dosti stika, ljudje obiskujejo Madžarsko in vedo dosti o njej, osrednji del, ki je drugačen, ima neko poznavanje, ki pa ni ravno poglobljeno, in ljudje ob obali, ki jim je vseeno. Nekateri sploh ne vedo, da je Madžarska sosednja država. Poznajo Italijo, Hrvaško, Avstrijo, medtem ko je Madžarska sirota.

Vemo, da se trudite obdržati naravo in vodo čisto. Se Vam zdi, da imamo na tem področju v Sloveniji že velike težave in kakšna je situacija na Madžarskem?

Slovenija je čista dežela in ne vidim resnih težav. V mestu sem, na primer, opazil, da je zrak zelo čist. Na Madžarskem imamo težave s smogom, vendar pa se je situacija izboljšala od leta 1990. Takrat so se stare težke industrije modernizirale in od takrat se stanje

izboljšuje, vendar še vedno nismo zadovoljni. Mlajša generacija je glede tega bolj zavedna. Zaveda se problema zaščite okolja. Prejšnje generacije se te težave niso zavedale, to se jim ni zdel resen problem, ampak so na to gledale kot na problem luksuza. Vendar to ni res, to je splošen problem vsake generacije.

Na Madžarskem imate drugačen šolski sistem kot v Sloveniji. Ali menite, da je znanje enako, ne glede na šolski sistem?

Ne poznam šolskega sistema tukaj, vem pa, da imamo na Madžarskem zelo zapleten sistem. Obstajajo osem in šestletne osnovne šole, potem so štiri in šestletne srednje šole in zaradi tega so stvari malo bolj zapletene, ampak kakorkoli, potrebno je opraviti dvanaest let šolanja, preden nadaljuješ šolanje na visoki šoli ali univerzi. Šolski sistem ni slab, vendar tudi ni najboljši in nismo zadovoljni. Po raziskavah o znanju smo nekje na sredini izmed štiridesetih držav.

Vsakemu je njegova država vedno najbolj pomembna. Kaj pomeni Madžarska Vam in kaj jo po Vašem mnenju dela posebno?

Tam sem bil rojen in tam sem odrasčal. Madžarščina je moj materni jezik in Madžarska je država, ki jo poznam najbolje. Vem, da je mnogo prednosti in mnogo slabosti, ampak sem ponosen na mnogo stvari. Imamo zelo bogato kulturo, imamo veliko dobrih učenjakov, dvanajst Nobelovih nagradencev, dosti dobrih športnikov. Veliko je stvari, na katere smo ponosni. Ne mislimo, da je naša država popolna; verjetno ni, je pa dobra država. Zelo mi je všeč tudi Budimpešta, ki je zelo zanimivo mesto, zelo živahno mesto. Prav gotovo jo je vredno obiskati, kar bi vam seveda priporočal, če boste imeli priložnost.

V Sloveniji imamo kar nekaj tradicionalne hrane s precej starimi recepti in vsi jo imamo zelo radi. Kako pa je s tradicionalno hrano na Madžarskem?

Na Madžarskem je veliko dobre hrane, glavna pa je seveda golaž. Pravi madžarski golaž je drugačen kot tisti, ki ga delajo v tujini, saj ni obara, ampak juha; malo pekoča, ampak zelo dobra juha in osebno jo imam zelo rad. Rad imam tudi dobre rezance in štrudelj, vendar me ne vprašajte po kakšnih receptih. Imamo pa seveda tudi zelo dobro vino; vam ga seveda ne bi priporočal, ampak mogoče učiteljici. Slovenska hrana mi je všeč. Rad imam gibanico, potico, joto in še nekaj stvari, ki sem jih poskusil. Hrana tukaj v Sloveniji je zelo dobra, ker je kombinacija italijanske, avstrijske in slovenske kuhinje.

Glede na to, da ste zelo zaposleni, ali si vzamete tudi čas pri izbiri zdrave prehrane z veliko vitamina C?

Na to se ne osredotočam ravno dosti, ampak seveda pojem dosti vitamina C. Na Madžarskem imamo zelo radi papriko, ki je zelo bogata z vitaminom C. Prav zaradi tega je bil vitamin C odkrit. Madžarski profesor Albert Szent-Györgyi, ki ga je odkril, je bil eden izmed Nobelovih nagradencev v 30.

letih. Bil je profesor na univerzi Szeged in je izvilkel vitamin C iz paprike.

Nekateri ljudje trenirajo svoje možgane s križankami, drugi se ubadajo z Rubikovo kocko. Ali tudi Vi kdaj vzamete v roke Rubikovo kocko in ali Vam jo je že uspelo pravilno rešiti?

Ko sem bil vaših let, mi je enkrat uspelo, vendar je že tega dolgo. Seveda sem se velikokrat igral z njo, ampak nisem bil tako pameten, da bi jo večkrat sestavil. Na Madžarskem je zelo popularna in prav vsak jo ima, ampak jaz nisem ravno dober v tem.

Ali ste gledali risanko Gustav, ko ste bili majhni?

Ja, seveda, zelo mi je bila všeč. Takrat je bila to zelo popularna risanka. Še vedno je, ampak otroci imajo sedaj raje druge risanke.

Kdaj ste nazadnje prebrali zgodbo o kralju Matjažu?

Ne tako dolgo tega, saj imam tri otroke. Včasih jim pripovedujem pravljice in kralj Matjaž je ena bolj popularnih. V zgodbi o kralju Matjažu je bil Matjaž popoln mož, zelo pošten, lep itd. V resnici pa je bil renesančni kralj in niti ne tako pozitiven. Bil pa je pošten človek in pošten kralj.

Majhni otroci verjamejo praktično vse. Ali ste tudi Vi, kot majhen deček verjeli v zgodbe, legende in pripovedke?

Seveda sem verjel v vse to, ko sem bil majhen. Zgodbe o kralju Matjažu pa niso tako neresnične, saj je v resnici živel, čeprav ni bil tako popoln, kot je opisan v zgodbah. Še vedno verjamem v te zgodbe, ampak sedaj samo v polovico.

Hvaležni smo za dragoceni čas, ki ga je gospod veleposlanik delil z nami kljub njegovemu polnemu urniku.

Klara Mavc, 8. r

Podaljšano bivanje je dosti več kot varstvo

V svojih letih službovanja sem se srečala s to obliko vzgojno – izobraževalnega procesa v treh različnih sistemih. Najprej tistim, ko so učenci imeli OPB v dopoldanskem času in jih je učitelj spremljal k popoldanskemu pouku (kombinacija vseh štirih razredov). Ko smo tudi v Vitanju prešli na enoizmenski pouk, sem spoznala ta pouk v kombinaciji dveh razredov, učenci so odhajali domov sami. Skupaj z devetletko se oblika in cilji niso kaj dosti spremenili, saj je še vedno osnova učni načrt in nadgradnja z različnimi vsebinami različnih področij. Organizacija se je pričela spreminjati na šolah, kjer je število učencev upadlo, pričelo se je menjavanje učiteljev po urah. Da v prvem razredu praviloma (ni pa nujno) učenci naj ne bi odhajali domov sami, je bilo uvedeno z devetletko. Napačno razumevanje tega zakona je privedlo do tega, da so starši pričeli prihajati po otroke v vse oddelke OPB in seveda tako, kot so bili navajeni iz vrtca v času dežurstva v vse učilnice, ustvarjalni čas pa se je spremenil v odpiranje in zapiranje vrat. Tako je zaradi nekaterih napačnih razlag in enačenja OPB z varstvom ne le na naši, ampak v slovenski šoli nasploh privedlo do velikega razvrednotenja tega, sicer dobro zastavljenega procesa. Možnost učencev vključevanja v kvaliteten program po pouku je izgubljala svoj pomen. OPB ima namreč svoj urnik. V tem času sta poleg kosila in časa za opravljanje domačih nalog zelo pomembna sprostitevna dejavnost in ustvarjalno preživljanje časa. Kljub vsemu je vendarle vsaka šola specifična, saj imamo različne delovne razmere, starši pa različne interese in želje.

Že nekaj let skušamo v Vitanju najti zlato sredino v zadovoljstvo vseh. V letošnjem šolskem letu smo se tega lotili še bolj sistematično. Glavni namen je bil in ostaja v bodoče – OPB načrtovati in izvajati čim bolj po meri otrok, graditi na kvaliteti po določenem urniku. Ker smo vnesli nekatere novosti le na naši šoli, smo letni delovni načrt predstavili vsem staršem. Prav njim gre zahvala, da so vse novosti sprejeli in potrdili program. Prav gotovo je bila največja letošnja »pridobitev« poenotenje časa za domače naloge, saj samostojno učenje zahteva, da se domače obveznosti opravljajo v delovni tišini, učence pa navajamo na samostojnost in odgovornost pod strokovnim vodstvom.

Druga novost so bili »DRUGAČNI PETKI« in vključevanje animatorjev iz

višjih razredov v izvajanje. Ker sama ideja še nima jasnega konca, sem imela na začetku kar nekaj bojazni in strahu pred morebitnim neuspehom. Prva ovira je bila premagana, ko so to idejo podprli poleg učiteljev aktivna OPB in ravnateljice prav vsi starši, prisotni na roditeljskih sestankih. Kmalu je bil za nami uspešno izveden prvi, drugi, tretji ... vse tja do osmega drugačnega petka. Prav vsi so bili delovni, ustvarjalni, zanimivi, nekaj posebnega. Prav vsi so bili obiskani nad pričakovanjem, saj je veliko učencev iz okolice podaljšalo dan v šoli. Vedno se je v aktivno pomoč vključilo od osem do deset animatorjev. Nekajkrat so nam priskočili na pomoč člani raznih društev, zunanji strokovni delavci, občani in starši, stari starši. Z našo skupno ustvarjalnostjo smo polepšali šolo in okna v vsakem letnem času. Izbrali smo dneve, ko smo na predstavitev povabili starše, in dneve, ko smo se enostavno le sprostili in zabavali. Če bi želeli opisati prav vse in se zahvaliti vsakemu posamezniku za pomoč, bi morda kaj spustili, na koga pozabili. Ob zaključku vsakega takšnega dneva so nam novih moči in elana vlili srečni obrazi prisotnih in številne pohvale, ki so jih izrekli starši, ko so prihajali po svoje otroke ali se odzvali vabilom. Zato naj se res iskreno zahvalim vsem, ki ste bili kakorkoli vpleteni v ta projekt in nam pomagali materialno ali moralno. V načrtu imamo še dva takšna dneva. Če nam vreme ne bo nagajalo, se bomo še enkrat odšli potepat po bližnji okolici, v slovo pa izvedli »moke igre«. Osmi drugačni dan je bil do sedaj zadnji, zato nekaj foto utrinkov. Za lažjo predstavo o resnično lepih doživetjih vam svetujem, da si na internetni strani šole ogledate več fotografij in utrinkov z vseh dni.

Da gremo v pravo smer, je potrdila tudi svetovalka z zavoda za šolstvo in številni učitelji drugih šol, ko sem naš program predstavila na enem od srečanj učiteljev OPB. Kot vodji aktivna mi zelo veliko pomeni dejstvo, da je večina učiteljev, ki poučuje OPB, vzela delo odgovorno in da naše prizadevanje opazijo starši in »opazovalci«.

Letošnje šolsko leto se končuje, izvedli smo vpis v OPB za naslednje šolsko leto. Srčno upam, da vlada OPB ne bo odvzela preveliko, saj so naši načrti usmerjeni v prihodnost. Nadaljevanje vsega, kar se je pokazalo kot pozitivno, in nadgradnja dejavnosti za dobro počutje vpisanih učencev bo uspelo le, če se bomo zopet znali poslušati in medsebojno sodelovati.

Breda Jakop, vodja aktivna OPB

Odličnjaki

LUCIJA PRAPROTNIK

Biti odličen vseh devet let osnovne šole. Resničnost ali nedosegljiva želja? V nekaterih primerih tudi resničnost. Tudi v mojem. Ponosna sem nase, da sem bila po uspehu vsako leto odlična. Čeprav mi je šola že sedaj zaradi učenja odvzela večino prostega časa, sem se odločila, da svoje šolanje nadaljujem na 1. gimnaziji Celje. Upam, da mi bo uspel zadani cilj – postati učiteljica jezikov. Vesela sem, da smo se v teh devetih letih tako spoprijateljili, in vem, da mi bo ob zaključku 9. razreda zelo hudo. Nikoli ne bom pozabila na svoje prijatelje, na naše skupne trenutke in na spomine, ki jih je toliko, da se vseh sploh ne spominim. V teh devetih letih sem se naučila veliko novih stvari. Od 2. razreda dalje sem obiskovala pevski zbor, prav tako pa sem na višji stopnji vsako leto obiskovala tudi dramski krožek. Nastopala sem na veliko prireditvah in se udeležila vsakega tekmovanja, čeprav nisem nikoli dobila zlatega ali srebrnega priznanja. Toda čas gre dalje in nič ni večno, zato se poslavljam od zdajšnjih prijateljev in sošolcev in že z nasmeškom pozdravljam novo okolje, novo šolo in nove sošolce.

TIMOTEJ PUŠNIK

Leta, katera smo prebili v osnovni šoli, so minila kar prehitro in znašli smo se na razpotju, ko se vsak od nas odloča za nove cilje in prihodnost. Šolanje bom nadaljeval na Gimnaziji Slovenske Konjice, ker se trenutno vidim v farmacevtskih vodah, vendar pa

moja odločitev še ni dokončna. Med osnovno šolo sem končal tudi nižjo glasbeno šolo v Celju, smer tolkala. Sodeloval sem na mnogih tekmovanjih. S sošolci v osnovni šoli smo se dobro ujeli in spletili trdne prijateljske vezi, za katere pa upam, da jih bomo znali ohranjati tudi v prihodnje. Osnovno šolo zapuščam z lepimi spomini. Veselim se že novih sošolcev, prijateljev in izzivov, ki me čakajo v nadaljnjih šolskih letih.

TJAŠA SKARLOVNIK

Šolsko leto se bliža koncu in tako tudi moje slovo od osnovnošolskih klopi. Čas, ki sem ga preživela v šoli, je prepojen z različnimi občutki in doživetji. Doživela sem veliko srečnih in nasmejanih dni, med njimi pa se najde tudi kakšen "kisel" dan, poln težav in skrbi, ki ga bom ob slovesu pustila za šolskimi zidovi. Nikoli ne bom pozabila dnevo dejavnosti, šol v naravi in odmorov, med katerimi so se pripetile mnoge dogodivščine.

Pogrešala bom brezskrbne dni, ko nam še ni bilo treba misliti na prihodnost, saj so za vse poskrbeli starši. A sedaj odraščamo in naučiti se bomo morali še veliko stvari, da bomo v življenju lahko poskrbeli zase in krojili naša življenja.

Vsa leta sem "gulila" knjige za slovensko ter kasneje tudi angleško in nemško bralno značko. Zadnje leto, ki je bilo najbolj naporno, sem uspešno prebrodila, saj sem zaključila z odličnim uspehom, 2 zlatima in 5 srebrnimi priznanji. Šolanje bom nadaljevala na Gimnaziji Slovenske Konjice, kjer bom svoje znanje nadgrajevala za nadaljnji študij.

ŽAN MAVC

Pa smo pri koncu. Za nami je devet čudovitih let osnovne šole, v katerih smo doživeli veliko lepega in zabavnega. Razhajamo se vsak na svoje strani, v mislih in srcu pa

ostajamo povezani. Šolanje bom nadaljeval na Gimnaziji Slovenske Konjice, kasneje pa verjetno v veterinarski smeri. Na višji stopnji sem prejel pet srebrnih priznanj in nekaj več bronastih, hkrati pa sem imel na višji stopnji vse predmete ob koncu leta zaključene z odliko, razen likovne vzgoje v 7. razredu.

Po opravljenih preizkusih pa sem bil spoznan tudi za nadarjenega učenca. Ob šoli se doma v prostem času aktivno ukvarjam z igranjem diatonične harmonike. Zahvalil bi se učiteljem za prijetno preživeto obdobje teh devetih let, še večjo pozornost pa bi namenil svojim sošolcem, s katerimi sem se vedno imel zelo lepo. Zavedam se, da se bom v življenju težko, ali pa morda nikoli več vključil v takšno skupino ljudi, ki bi se znala tako dobro zabavati in podpirati drug drugega. Ne smem pa pozabiti tudi učencev iz drugih razredov naše šole, sploh višje stopnje, s katerimi sem prav tako navezal dobre odnose in prijateljstva. Zagotovo

je ravno to tisto, kar bom povedal najprej, če me bo kdo čez trideset let vprašal, kakšni spomini me vežejo na osnovno šolo. Upam, da se bom pogosto srečeval z vsemi iz vitanjske šole ter z njimi obujal spomine, za do sedaj pa vsem dolgujem zahvalo. Res iskrena hvala vsem skupaj!

LARA ROTOVNIK

Leta v osnovni šoli so minila hitro. Imeli smo lepe in pa tudi slabe trenutke. Z leti smo postajali vedno večji prijatelji in zavezniki. Po devetih letih se bomo razšli in vsak bo šel svojo pot. Nekateri bomo ostali skupaj, drugi pa bodo to pot nadaljevali z novimi sošolci. Sama sem se odločila, da bom šolanje nadaljevala na Gimnaziji Slovenske Konjice, tako kot še nekateri moji sošolci. Trenutno bi rada postala arhitektka, vendar to še ni dokončno. V prostem času se ukvarjam s plesom. Pogrešala bom dneve, ko smo se skupaj smejali, in upam, da 15.6. ne bo zadnji dan, ko bomo zbrani.

S sprejema pri županu.

Edinstveni in neponovljivi – generacija 97'

Generacijo 97 sestavljamo velika skupina nadobudnih pridnih učencev. Veliko je fantov, kar 17, in le 6 deklet. V teh devetih letih, odkar smo v osnovni šoli, je naše število naraščalo in padalo. V prvem razredu smo izgubili sošolca, prav tako smo v 4. in 5. razredu izgubili sošolki. Naši najnovejši pridobitvi sta Rebeka in Borut, ki sta v naš razred prišla v 6. in 7. razredu.

Prvič sta nas v šolske klopi peljali Vera Pesjak in Breda Jakob. Prva od teh dveh nas je spremljala do konca prve triade. V četrtem razredu pa smo že naleteli na trši oreh, kajti za razredničarko smo dobili Magdo Pušnik. Ta nas je prišla zelo na kratko, za kar smo ji zdaj, kasneje, zelo hvaležni, saj nas je naučila trdega dela in načina komuniciranja. Četrtega razreda je bilo konec in prišli smo pod dirigentsko palico Jelke Napotnik. Takrat smo prvič okusili način skupnega prebivanja v šoli v naravi. In bilo je zelo lepo, saj smo en teden preživeli v sončni Izoli. To je bilo naše zadnje leto na nižji stopnji, ki smo ga preživeli kar se da zabavno.

Po poletnih počitnicah pa se je začelo najlepše obdobje osnovnošolskih let. Naša razredničarka je postala takrat še Suzana Gorinšek, ki smo jo čisto slučajno prvi preizkusili v vlogi mentorstva. Ker smo se v šestem razredu obnesli dokaj dobro, je z nami ostala vse do konca devetega razreda. No, pa ostanimo še malo pri šestem razredu.

Takrat smo bili še najmlajši na višji stopnji in zato malo zaposavljeni od starejših. Ampak izredno dobro smo se ujeli prav s takratnim devetim razredom, se pravi z generacijo 94. Malo bolje smo se sicer ujeli s puncami, a to preslišite na eno uho. V šestem razredu smo se odpravili na Roglo, kjer smo preživeli odličen teden na smučeh. Naslednje leto smo odšli v sedmi razred, ki je bil zlata sredina višje stopnje, in to dobesedno. Preživeli smo ga zelo sproščeno, kar se je že počasi poznalo na ocenah. V šolo v naravi smo odšli na Jesenice. Drugo leto smo postali osmošolci. Gospa Suzana Pušnik (takrat še Gorinšek) je tisto leto dobila svoj prvi sivi las, za katerim je sledilo še mnogo drugih. Postali smo skoraj nemogoči, a vseeno smo se imeli fino, naša razredničarka pa je vselej po najboljših močeh zagovarjala naše popolne tumarije. Zato smo ji in ji bomo vedno hvaležni, da nam je stala ob strani, čeravno je s tem škodovala sama sebi. Kljub naši porednosti nas je na koncu leta vzela s sabo na Mariborsko Pohorje, kjer smo preživeli naš zadnji teden šole v naravi.

Pa smo pri koncu. Tukaj smo, na koncu osnovnošolskih let, na

koncu devetega razreda in se oziram v pretekla leta, vse do tistega daljnega 2003, ko smo prvič sedli v šolske klopi. Naše glave so polne lepih spominov, malo manj slabih in še manj znanja. Včasih se usedemo skupaj in pogovarjamo o dogodkih, ki so se nam pripetili. Vsakič znova ugotovimo, da jih je veliko, in sicer toliko, da se vseh sploh ne spomnimo. A najvažnejši bodo ostali z nami do konca življenja, naša prijateljstva pa ostala večna. Pred nami je še nekaj kratkih skupnih dni, ki jih bomo zagotovo preživeli kar se da zabavno in se potrudili, da bomo odšli vsak po svoji poti, zavedajoč se stkanih vezi med sabo in ne bomo nikdar pozabili drug na drugega.

Priznamo, da se nikoli v teh devetih letih nismo kdaj trudili uga-jati učiteljem, a smo z vsemi učenci naše šole navezali prijateljske stike, na katere veliko damo, ker se bomo z njimi srečevali tudi po koncu osnovnošolskih let.

Tudi njih bomo pogrešali in upamo, da tudi oni nas, saj nam je do njih ravno toliko kot do kateregakoli iz našega razreda.

Zdaj pa recite, da kaj od napisanega ni res!?

Devetošolci 2011/12

Vsak začetek je težak, a vsako poslavljanje je še težje...

Tako. Zdaj, ko smo že skoraj odrasli, se poslavljamo od šolskih klopi in se vedno bolj oddaljujemo od naših prijateljev. S solzami v očeh objemamo stare prijatelje in z nasmeškom na ustnicah pozdravljamo novo okolje, nove prijatelje in nove učitelje. Vitanjski devetošolci smo zaključili šolanje v rodnem kraju. Vsak od nas se bo podal na svoj kraj. Razdrobljeni bomo kot ovce na paši... Pa vendar ne bomo pozabili drug na drugega. Da bi se poslovili še od ostalih učencev šole, smo imeli v sredo, 13.6.2012 zaključek v šoli, po uvodnem plesu in pripravljenem programu še predajo ključa bodočemu devetemu razredu. Tudi za ključem nam bo hudo. Navadili smo se ga, saj je lepo krasil steno naše učilnice za matematiko v 2. nadstropju. In seveda je tukaj še naša razredničarka, gospa Suzana Pušnik. Pogrešali jo bomo in verjamemo, da tudi ona nas. Naša doba devetega razreda nam počasi polzi skozi prste. Zadnji večer, ki ga bomo preživeli skupaj, pa bo 15.6.2012, ko bomo imeli še valetu za starše v gostilni Ulipi.

Lucija Praprotnik

Pevci OŠ Vitanje na območni reviji

OTROŠKI PEVSKI ZBOR OŠ VITANJE IN MLADINSKI PEVSKI ZBOR OŠ VITANJE NA OBMOČNI REVII PEVSKIH ZBOROV

Otroški pevski zbor OŠ Vitanje in Mladinski pevski zbor OŠ Vitanje sta tudi letos nastopila na Območni reviji pevskih zborov, ki je potekala 20. aprila 2012 v Slovenskih Konjicah.

Otroški pevski zbor je revijalni repertoar predstavil s pesmico Huda mravljica v priredbi Tomaža Habeta ob klavirski spremljavi Vesne Govedič in ritmično-zvočni spremljavi slovenskih ljudskih glasbil. Sledila je ljudska izštevanka v priredbi Jakoba Ježa Ai bai z odličnima solistoma Julijo Jakop in Žigo Tisnikarjem. Nastop smo sklenili z venčkom treh ljudskih o muhah: Šmentana muha, Muha se je ženila, Komar pa z muho pleše. Ob odlični glasbeni spremljavi Aljaža Grma in Žige Tisnikarja (harmoniki), Gašperja Kušarja in Florjana Fijavža (baritona) ter Gala Pesjaka (kitara) so

naši pevci razvneli številno občinstvo.

Mladinski pevski zbor je uvodoma predstavil priredbo pesmi Lollipop. Sledili sta temperamentni afriški zulujski pesmi Siyahamba in Yakanaka Vhangeri s solistko Klaro Javornik ob ritmični spremljavi na jembe. V pesmi se prepletata afriški svahili in angleška prepesnitev. Nastop so sklenili z ljudsko pesmijo Da pleši, pleši čarni kus iz Rezije, alpske doline v severovzhodni Italiji, v kateri živi slovenska manjšina Rezijani z zelo zanimivim ljudskim izročilom. Njihova glasba zveni arhaično z bordunskim dvoglasjem, majhnim razponom melodij, ponavljanjem in udarjanjem z noge ob tla. Zadovoljstvo ob dobrem nastopu je bilo poplačilo za ves trud, ki smo ga vložili.

Na reviji se je predstavilo trinajst šolskih pevskih zborov, ki jih je strokovno spremljala Sonja Kasesnik. Za nastop na regionalni ravni je predlagala tri zборе, med katerimi sta oba zbora OŠ Vitanje.

mag. Mojca Koban Dobnik

Župnijska oznanila za poletne mesece

17.6. Antonova nedelja: ob 10. uri slovesna sv. maša, nato procesija. Po maši prijateljsko druženje in tradicionalna dražba »pujska«. Darovanje pri sv. maši in zaslužek od dražbe bo namenjen za novi zvon, ki bo ulit 22. junija v nemškem mestecu Passau. Tako bomo po več kot 70 letih zopet lahko slišali glas zvona iz cerkvice sv. Antona!

24.6. Vidova nedelja: po slovesni sv. maši ob 10. uri bo procesija, nato prijateljsko srečanje. Letos bomo lahko občudovali na novo urejeno okolico in se seznanili z načrti obnove te lepe in priljubljene cerkvice.

29.6. na dan Petra in Pavla bo župnijski dan s slovesno sv. mašo ob 19. uri, pri kateri bodo sodelovali vsi trije pevski zbori.

Po sv. maši bo piknik za vse z ansamblom Pogladič. Ta dan je priložnost, da se prijateljsko srečamo, pokramljamo in se poveselimo. Je pa tudi priložnost, da se kot župnijska skupnost zahvalimo vsem sodelavcem, ki vsak na svoj način prispevajo, da je naše občestvo živo in ustvarjalno in vsem, ki sooblikujete naše obhajanje delavniške in nedeljske evharistije in praznikov. Vabljeni v čim večjem številu!

1.7. Sv. maša na Stenici. Vabim vas, da se zberemo na tromeji med frankolovsko, novocerkovško in našo župnijo ter počastimo Devico Marijo na Stenici, ki nas z vrha Stenice varuje in spremlja v naših prizadevanjih.

8.7. Blagoslov novega zvona pri sv. Antonu. Sanje mnogih, ki so že slišali peti Antonove zvonove, so se uresničile potem, ko se je zdelo to skoraj nemogoče. 22. junija bo v nemškem mestecu Passau ulit 500 kg težak zvon, ki ga bo 8. julija posvetil naš škof msgr. Stanislav Lipovšek. Vabljeni, da se nam ob veličastnem trenutku pridružite, saj bo zvon pel vsem in naše prošnje in zahvale izročal Njemu, od katerega prihaja vsak blagoslov.

15 - 16.7. celodnevno češčenje Najsvetejšega - molitvene ure. Vsaka župnija ima svoj dan, ki ga posveti češčenju Najsvetejšega v imenu vse škofije. Tokrat smo na vrsti mi. Nasledimo naše prednike, ki so jim ti dnevi veliko pomenili, v molitvi zanje in s prošnjo, da Bog izlije svoj blagoslov na nas in naša prizadevanja.

15.7. Srečanje ljudskih pevcev in godcev ob 14. uri pri sv. Vidu. Naša župnija je znana daleč naokrog po lepem petju, ki vključuje vse generacije. Po

sv. maši, ki bo ob 14. uri, bomo lahko prisluhnili pestremu programu. Pridite, ne bo vam žal!

22.7. Marjetina nedelja z blagoslovom obnovitvenih del. Danes slišimo, da čudežev ni več, da je to stvar preteklosti. Obnovljena cerkev sv. Marjete je znamenje, da se čudeži dogajajo tudi danes. Na Marjetino nedeljo se bomo na Lošpergu zbrali ob našem škofu msgr. Stanislavu Lipovšku in se zahvalili za vse dobrotnike, ki so omogočili obnovo in cerkev blagoslovili, da se bomo lahko v njej zbirali in se srečevali z Bogom in med seboj. Po maši bo blagoslov avtomobilov in traktorjev. Pripeljite jih v čim večjem številu! Tradicionalna procesija bo letos že na sam praznik sv. Marjete v petek, 20. julija, takoj po maši! Rezervirajte si čas!

15.8. na praznik Marijinega vnebovzetja, bomo pri maši ob 10. uri blagoslovili zdravilna zelišča, sledila bo slovesna procesija. Blagoslov zdravilnih zelišč je tradicija, ki je vezana na svetišče na Hriberci, saj v naši župniji raste zelo veliko zdravilnih zelišč. Za Marijo rečemo, da je najlepši cvet božjega stvarstva. Blagoslovljena zelišča pa so znamenje božjega

varstva in veselja, da je tudi vsak od nas roža, s katero ima Bog veselje!

Poletni meseci, ki so pred nami, so priložnost, da si nabereemo novih moči, pa tudi priložnost za druženje in sklepanje novih prijateljstev ... Naj bo to bogat čas za vsakega od nas. Naj bo to čas, iz katerega bomo potem preko leta zajemali potrebno moč, ko se bomo soočali s sivim vsakdanom, s težavami in preizkušnjami.

Po mnogih krajih je počitniški čas pravo mrtvilo. Pri nas pa je ponudba pestra in dobra. Povabimo prijatelje in znance, da se nam pridružijo pri naših slovesnostih in praznikih. Tako bodo začutili naš utrip in se napili z Duhom, ki preveva naše življenje.

Hvala vsem, ki pomagata sooblikovati naša praznovanja in slovesnosti, da lahko zažarijo v vsem sijaju in sporočilnosti!

Želim vsem lep in bogat poletni čas, da bi si napolnili »izpraznjene akumulatorje« z duhovnim bogastvom, dobroto in ljubeznijo!

P. Lojze Cvikl ,
duh. pomočnik v Vitanju

Obvestilo in prošnja

Ga. Marjana Osojnik – Rupnik nam je v mesecu februarju poslala naslednjo prošnjo:

Že pred leti ste mi ljubeznivo objavili opozorilo, da

RUPNIKOV VRT NI SMETIŠČE.

Ni dosti zaleгло, zato ponovno prosim za objavo sledečega teksta:

Leta se mi nabirajo. Vedno težje se sklanjam in pobiram smeti, ki jih krajani zmečejo na RUPNIKOV VRT. Ali bi se znašel kakšen mlajši prostovoljec, ki bi nekajkrat na leto to opravil namesto mene? -----

Torej POBRAL SMETI, ki so pristale na nepravem mestu. Bila bi mu zelo hvaležna in ga povabila na kavico.

Marjana Rupnik

Spomin na počitnice

Beseda počitnice prijetno zveni vsakomur, posebno pa še tistim, ki dan za dnem »prenašajo težo dneva in vročine« (Mt 20, 12). Za nekatere poklice to velja še posebej. Poleg teh pa so tudi taki, ki nič pravega ne delajo (2 Tes 3, 11) in se ravna po geslu: »Kako lepo je nič delati in potem počivati!« Dostojevski pa trdi: »Kako lepo je življenje, če počneš kaj dobrega in pravega.«

Pred desetletji, recimo pred 60 leti, na kmetih o počitnicah in dopustih nismo nič vedeli. Seveda smo bili šole prosti, nismo pa vedeli za počitniške kolonije, za oddih na morju, saj sploh nismo imeli predstave o njem. Ker je bilo med tednom dosti dela na polju in travnikih, so bile počitnice samo ob nedeljah, ko smo prišli od maše. Med tednom je teklo delo: okopavanje poljščin, košnje, žetev, mlačev, pospravljanje pridelkov, pomoč sosedom ... Nedelje pa je bila res »dan počitka«. Ja, tudi na

romanje smo šli v bližnje kraje, in to peš, zato smo radi iskali bližnjice. Skromno malico smo imeli v žepu, vodo pa natočili pri studencu.

Ljudje na vasi so radi vasovali, se obiskovali in modrovali, načrtovali delo za naslednji teden, brali Sveto pismo, življenje svetnikov in redke verske revije. Televizije in radia ni bilo, avtomobilov tudi ne. Bilo pa je več časa. Otroci in mladi smo se igrali, in če smo bili pridni, smo si lahko naredili tudi gugalnico. Veselo je bilo, kadar je župnija praznovala prošenje, če so prišli cigani z vrtiljakom ali če smo bili deležni kakšnega koncerta Beneških fantov. Od daleč so kmetice prinesle zgodnje češnje, pri peku so bile na voljo žemlje, močnje pa so si v gostilni po nedeljski maši privoščili kozarec vina, nekateri tudi kaj več.

Počitnice nekoč in danes imajo skupno le še ime. Vsebina pa je dokaj različna. Nekateri potujejo, da bi se prepričali o resnici: »Potem

ko si prepotoval ves svet v iskanju sreče, se zaveš, da jo najdeš pri domačih vratih.« Nekateri nedelje prespijo, ker jih je nočna zabava utrudila do onemoglosti. Nekateri morajo delati, saj morajo okoli vikenda opleti plevel in koprive. Nekoč je nedelja ljudi močno povezovala, danes pa vsak posebej hiti na lov za svojo srečo. A sreča je kot mivka med prsti, kar izmuzne se!

Kako ste si vi zamislili letošnje počitnice? Kakšne si želite, da bi bile Vam pogodu? Iščimo stik s človekom, z naravo in spoznavajmo naše ljudi onkraj naših meja: v Porabju na Madžarskem, na Tržaškem in Goriškem in na avstrijskem Koroškem, kjer še živijo Slovenci. Mladim pa svetujem, da se podajo v hribe, da bi se naučili lepote naših planin ... »In srce jim bo ogrelo / cvetje, vraslo iz krvi, / da za rod in dom plamtelo / bode jim do konca.« (Gregorčič)

P. Zdravko

PRIREDITVE OB OBČINSKEM PRAZNIKU VITANJE 2012

15. 6. 2012	18.00	PRIPRAVLJALNA KONFERENCA KSEVT V OSNOVNI ŠOLI VITANJE
19. 6. 2012	17.00	SREČANJE VETERANOV V ODBOJKI V TELOVADNICI OŠ (ŠD Vitanje)
23. 6. 2012	09.00	POHOD IZPRED GOSTIŠČA KUZMAN DO BEŠKOVNIKOVE KAŠČE (TD Vitanje)
23. 6. 2012	09.00	STRELSKO TEKMOVANJE UPOKOJENCEV (Strelci društva upokojencev)
23. 6. 2012	14.00	6. KOŠARKAŠKI TURNIR NOORDUNG V OŠ (Vit-Šport in Aktivno društvo Vitanje)
23. 6. 2012	14.00	OGLED ETNOLOŠKE ZBIRKE NA KMETIJI BRODEJ (Jože Brodej, Sp. Brezen)
23. 6. 2012	15.00	ODPRTJE OBVOZNICE V SP. BREZNU (Občina Vitanje in VS Brezen)
23. 6. 2012	16.00	ODPRTJE OBNOVLJENE CESTE V ZG. BREZNU (Občina Vitanje in VS Brezen)
23. 6. 2012	15.00	TURNIR V MALEM NOGOMETU NA IGRIŠČU (ŠD Vitanje)
23. 6. 2012	20.00	NOČNI POHOD NA STENICO IZPRED SPOMINSKE SOBE (PD Vitanje)
23. 6. 2012	21.00	4. TRADICIONALNO KRESOVANJE – Kmetija Petre (KJD Petre)
24. 6. 2012	09.00	TRADICIONALNO STRELJANJE Z MK PUŠKO V ŽIMPRETU (Strelsko društvo)
24. 6. 2012	10.00	VIDOVA NEDELJA PRI SV. VIDU NA HUDINJI (KTD SV. VID)
24. 6. 2012	16.00	ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE V ČAST VOJNE ZA SLOVENIJO NA POKOPALIŠČU VITANJE (Občina Vitanje in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo)
24. 6. 2012	17.00	SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA (Gost LOJZE PETERLE, evropski poslanec)
24. 6. 2012	18.30	RAZSTAVA IN POKUŠINA KVAŠENIH ROGLJIČEV PRI OŠ VITANJE (Društvo kmetič Lipa)
24. 6. 2012	19.00	PROSLAVA OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN DNEVU DRŽAVNOSTI V OŠ VITANJE
25. 6. 2012	11.00	SREČANJE NA RAKOVCU (KTD Sv. Vid)
30. 6. 2012	16.00	ČLANSKO GASILSKO TEKMOVANJE PRI NEKDANJEM LIP (PGD Vitanje)
07. 7. 2012	12.00	VITEŠKE IGRE IN GALOPSKE DIRKE NA KMETIJI PETRE (KJDP)